

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (laajennettu toinen jaosto)

8 päivänä heinäkuuta 2003 *

Asiassa T-132/01,

Euroalliages, kotipaikka Bryssel (Belgia),

Péchiney électrométallurgie, kotipaikka Courbevoie (Ranska),

Vargön Alloys AB, kotipaikka Vargön (Ruotsi),

Ferroatlántica, SL, kotipaikka Madrid (Espanja), edustajinaan asianajajat
D. Voillemot ja O. Prost,

kantajina,

joita tukee

Espanjan kuningaskunta, asiamiehenään L. Fraguas Gadea, prosessiosoite
Luxemburgissa,

väliintulijana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään V. Kreuzsitz ja S. Meany, avustajanaan barrister A. P. Bentley, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jota tukevat

TNC Kazchrome, kotipaikka Almaty (Kazakhstan),

ja

Alloy 2000 SA, kotipaikka Strassen (Luxemburg),

edustajinaan asianajajat J. Flynn, J. Magnin ja S. Mills,

väliintulijoina,

jossa kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta osittain kumoamaan Brasiliasta, Kazakstanista, Kiinan kansantasavallasta, Ukrainasta, Venezuelasta ja Venäjältä peräisin olevan ferropiin tuontia koskevan polkumyynninmenettelyn päättämisestä 21 päivänä helmikuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 2001/230/EY (EYVL L 84, s. 36) siltä osin kuin on kyse Kiinan kansantasavallasta, Venäjältä, Ukrainasta ja Kazakstanista peräisin olevista tuonneista,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (laajennettu toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. J. Forwood sekä tuomarit
J. Pirrung, P. Mengozzi, A. W. H. Meij ja M. Vilaras,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies J. Palacio González,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 26.11.2002 pidetyssä suullisessa
käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

1 Tietyistä kolmansista valtioista peräisin olevan ferropiin tuonnissa on 1980-luvun alusta alkaen otettu käyttöön polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä. Venezuelasta peräisin olevaa tuontia koskevat toimenpiteet otettiin käyttöön 1983. Väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönottamisesta Brasiliasta peräisin olevan ferropiin tuonnissa ja Italmagnésio SA:n Brasiliassa ja Promsyrio-Importin Neuvostoliitossa antamien sitoumusten hyväksymisestä 6 päivänä elokuuta 1987 annettu asetus (ETY) N:o 2409/87 (EYVL L 219, 8.8.1987, s. 24) koski Brasiliasta ja Neuvostoliitosta peräisin olevaa tuontia. Neuvosto otti käyttöön lopullisen polkumyyntitullin Brasiliasta peräisin olevan ferropiin tuonnissa asetuksella N:o 3650/87 (EYVL L 343, s. 1). Neuvosto antoi helmikuussa 1990 asetuksen

- N:o 341/90 (EYVL L 38, s. 1), jolla hyväksyttiin sitoumuksia ja otettiin käyttöön lopullinen polkumyöntitulli Islannista, Norjasta, Ruotsista, Venezuelasta ja Jugoslaviasta peräisin olevan ferropiin tuonnissa, lukuun ottamatta tuontia, joka tapahtui niiden yritysten yhteisöön suuntautuvista vienneistä, joiden sitoumukset oli hyväksytty. Näitä toimenpiteitä täydennettiin ja laajennettiin Venäjältä, Kazakstanista, Ukrainasta, Islannista, Norjasta, Ruotsista, Venezuelasta ja Brasiiliasta peräisin olevan ferropiin tuonnissa käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden muuttamisesta 2 päivänä joulukuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3359/93 (EYVL L 302, s. 1). Islannista, Norjasta ja Ruotsista peräisin olevassa tuonnissa käyttöön otetut toimenpiteet suspendoitiin EFTA-maihin sovellettavien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden suspendoimisesta 22 päivänä joulukuuta 1993 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 5/94 (EYVL L 3, s. 1).
- 2 Neuvosto teki 17.3.1994 päätöksen N:o 621/94 lopullisen polkumyöntitullin käyttöönottamisesta Etelä-Afrikasta ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan ferropiin tuonnissa (EYVL L 77, s. 48).
 - 3 Lisäksi Puolasta ja Egyptistä peräisin olevan ferropiin tuonnissa otettiin käyttöön lopullinen polkumyöntitulli 14.12.1992 annetulla asetuksella N:o 3642/92 (EYVL L 369, s. 1). Tämä tulli raukesi sen jälkeen kun komissio teki 4.6.1999 päätöksen 1999/426/EY Egyptistä ja Puolasta peräisin olevan ferropiin tuontia koskevan polkumyöntimenettelyn päättämisestä (EYVL L 166, s. 91), koska komissio katsoi, että vahingon toistuminen oli epätodennäköistä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien hylkäsi kantajana olevan Euroalliagesin tästä päätöksestä nostaman kanteen asiassa T-188/99, Euroalliages vastaan komissio, 20.6.2001 antamassaan tuomiossa (Kok. 2001, s. II-1757; jäljempänä Euroalliages I -tuomio).
 - 4 Komissio julkaisi 10.6.1998 ilmoituksen asetuksella N:o 3359/93 ja asetuksella N:o 621/94 käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimaolon tulevasta päättymisestä (EYVL 1988, C 177, s. 4).

- 5 Tämän ilmoituksen julkaisemisen johdosta kantajana oleva Euroalliages jätti polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1; jäljempänä perusasetus) 11 artiklan 2 kohdan mukaisen tarkastelupyynnön siltä osin kuin on kyse Brasiliasta, Kiinan kansantasavallasta, Kazakstanista, Venäjältä, Ukrainasta ja Venezuelasta peräisin olevasta tuonnista.
- 6 Kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa komissio päätteli olevan riittävästi todisteita perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen uudelleentarkastelun vireillepanemiseksi, ja se julkaisi Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä (EYVL 1998, C 382, s. 9) ilmoituksen tällaisen tarkastelun vireillepanemisesta ja aloitti tutkimuksen. Polkumyyntikäytäntöä koskeva tutkimus tehtiin 1.10.1997 ja 30.9.1998 väliseltä ajalta (jäljempänä tutkimusajanjakso). Vahinkoa koskeva tutkimus tehtiin vuoden 1993 ja tutkimusajanjakson päättymisen väliseltä ajalta. Tutkiakseen yhteisön etua komissio suoritti arvioinnin vuodesta 1987 tutkimusajanjakson päättymiseen.
- 7 Perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti tarkastelupyynnössä tarkoitettua tuontia vastaan käyttöön otetut toimenpiteet olivat voimassa tarkastelun tuloksia odotettaessa.
- 8 Tutkimus kesti yli kaksi vuotta, mikä komission selityksen mukaan johtui tiettyjen tietojen keräämisessä ilmenneistä vaikeuksista, koska asianomaisia maita oli suuri määrä ja koska yhteisön jäsenistössä tapahtui muutoksia vuonna 1995, ja osapuolille yhteisön etua koskevaan arviointiin liittyvien näkemysten esittämistä varten myönnetystä ajasta.

- 9 Komissio esitti 28.8.2000 päivätyssä asiakirjassa keskeiset tosiseikat ja seikat, joiden perusteella toimenpiteiden päättymisen suosittelemista oli harkittu (jäljempänä tosiseikkoja koskeva asiakirja).
- 10 Komissio teki 21.2.2001 päätöksen 2001/230/EY Brasiliasta, Kazakstanista, Kiinan kansantasavallasta, Ukrainasta, Venezuelasta ja Venäjältä peräisin olevan ferropiin tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä (EYVL L 84, s. 36; jäljempänä riidanalainen päätös).
- 11 Tämän päätöksen mukaan komission tekemän uudelleentarkastelun lopputuloksena oli päätelmä, että Kiinasta, Kazakstanista, Ukrainasta ja Venäjältä peräisin olevan ferropiin tuonnin osalta toimenpiteiden päättäminen edistäisi polkumyynnin ja vahingon jatkumista tai toistumista. Riidanalaisen päätöksen 129 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Ottaan huomioon polkumyynnin jatkumista ja toistamista koskevat päätelmät sekä päätelmät, joiden mukaan Kiinasta, Kazakstanista, Venäjältä [ja Ukrainasta] peräisin oleva polkumyynnillä tapahtuva tuonti voisi kasvaa merkittävästi, jos toimenpiteet kumottaisiin, yleispäätelmänä on, että yhteisön tuotannonalan tilanne heikkenisi. Vaikka tämän heikkenemisen laajuutta on vaikea arvioida tuotannonalan hintojen ja kannattavuuden laskusuuntauukset huomioon ottaen, vahingon toistuminen on kuitenkin todennäköistä. Venezuelan osalta merkittävä haitallinen vaikutus on epätodennäköistä, vaikka toimenpiteet kumottaisiin.”

- 12 Komissio tutki seuraavaksi, onko polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden jatkaminen yhteisön edun mukaista. Tässä arvioinnissa se otti huomioon useita seikkoja, joista ensiksi sen, että yhteisön tuotannonala ei ole pystynyt hyötymään vuodesta 1987 voimassa olleista toimenpiteistä riittävästi eikä lisäämään mark-

kinaosuuksia joidenkin aiempien yhteisön tuottajien lopetettua toimintansa, ja toiseksi sen, että sen ajanjakson kuluessa, jolloin kyseiset toimenpiteet ovat olleet voimassa, yhteisön teräksentuottajille on aiheutunut niistä lisäkustannuksia.

- 13 Riidanalaisen päätöksen 153 ja 154 perustelukappaleessa komissio toteaa seuraavaa:

”(153) Toimenpiteiden päättämisen tarkka vaikutus yhteisön tuotannonalaan on epävarma, eikä aiemman kokemuksen perusteella ole taattua, että toimenpiteiden pitämisestä voimassa olisi merkittävää hyötyä yhteisön tuotannonalalle, mutta sen sijaan on selvää, että terästeollisuudelle on aiheutunut pitkältä ajanjaksolta kumulatiivisia kielteisiä vaikutuksia, jotka jatkuisivat edelleen, jos toimenpiteet pidettäisiin voimassa.

(154) Arvioituaan toimenpiteiden jatkamisen tai päättämisen vaikutuksia eri osapuolten etuihin, kuten perusasetuksen 21 artiklassa vaaditaan, komission selvänä päätelmänä oli, että nykyisten toimenpiteiden pitäminen voimassa olisi yhteisön etujen vastaista. Näin ollen toimenpiteiden soveltaminen olisi päätettävä.”

- 14 Näistä syistä riidanalaisen päätöksen päätösoosassa päätetään kyseinen polkumyynnin vastainen menettely ja päätetään tämän seurauksena tarkastelun kohteena ollutta tuontia koskevat toimenpiteet.

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset

- 15 Kantajat nostivat nyt käsiteltävänä olevan kanteen yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 16.6.2001 jättämällään kannekirjelmällä.
- 16 Samana päivänä yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen jättämällään erillisellä asiakirjalla kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ensisijaisesti lykkäämään riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa siltä osin kuin se koskee Kiinasta, Kazakstanista, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan ferropiin tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämistä, sekä velvoittamaan komissio saattamaan asetuksilla N:o 3359/93 ja N:o 621/94 käyttöön otetut polkumyyntitullit uudelleen voimaan, ja toissijaisesti velvoittamaan komissio vaatimaan tavanomaista ferropiitä näistä mainitusta neljästä valtiosta maahan tuovat toimittamaan päätökseen tulleita kyseisillä asetuksilla käyttöön otettuja polkumyyntitulleja vastaavan vakuuden sekä kirjaamaan tuontinsa, tai ainakin velvoittamaan komissio vaatimaan mainittuja maahantuojia kirjaamaan tuontinsa.
- 17 Samana päivänä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen toimitetulla erillisellä asiakirjalla kantajat esittivät ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 76 a artiklan nojalla myös hakemuksen asian ratkaisemiseksi nopeutetussa menettelyssä. Laajennettu toinen jaosto hylkäsi tämän hakemuksen 12.7.2001 tekemällään päätöksellä.
- 18 Asiassa T-132/01 R, Euroalliages ym. vastaan komissio, 1.8.2001 annetulla määräyksellä (Kok. 2001, s. II-2307) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti määräsi, että Kiinasta, Kazakstanista, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan ferropiin tuontiin sovelletaan kirjaamismenettelyä ilman tuojien asettamia vakuuksia.

- 19 Asiassa C-404/01 P(R), komissio vastaan Euroalliages ym., 14.12.2001 annetulla määräyksellä (Kok. 2001, s. I-10367) yhteisöjen tuomioistuimen presidentti kumosi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin 1.8.2001 antaman määräyksen ja palautti asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen.
- 20 Asiassa T-132/01 R, Euroalliages ym. vastaan komissio, 27.2.2002 annetulla määräyksellä (Kok. 2002, s. II-777) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti hylkäsi väliitoimihakemuksen.
- 21 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun toisen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 6.11.2001 antamallaan määräyksellä Espanjan kuningaskunnan väliintulijaksi tukemaan kantajien vaatimuksia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun toisen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 7.1.2002 antamallaan määräyksellä TNC Kazchrome ja Alloy 2000 SA -nimiset yritykset väliintulijoiksi tukemaan komissiota. Kantajat pyysivät työjärjestyksen 116 artiklan 2 kohdan nojalla, että asian käsittelemistä nopeutetussa menettelyssä koskevan hakemuksen sisältämiä tiettyjä luottamuksellisia tietoja ei toimitettaisi väliintulijoille. Kantajat toimittivat tästä kirjelmästä sellaisen version, joka ei ole luottamuksellinen. Väliintulijoille toimitettiin vain ne oikeudenkäyntiasiakirjat, jotka eivät ole luottamuksellisia. Väliintulijat eivät vastustaneet tätä. Väliintulijat toimittivat väliintulokirjelmänsä tätä varten asetetussa määräajassa.
- 22 Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin on kyse Kiinan kansantasa-vallasta, Venäjältä, Ukrainasta ja Kazakstanista peräisin olevista tuonneista
 - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

23 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

24 Espanjan kuningaskunta vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— ottaa kanteen tutkittavaksi

— hyväksyy kantajien vaatimukset

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

25 Väliintulijoina olevat TNC Kazchrome ja Alloy 2000 SA vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteen

- velvoittaa kantajat korvaamaan väliintulijoille aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

- 26 Kantajat esittävät väitteensä kahdessa kanneperusteessa, jotka koskevat toisaalta sitä, että perusasetuksen 11 artiklan 2 kohtaa, 21 artiklaa ja 6 artiklan 6 kohtaa on rikottu ja että yhteisön edun määrittelyssä on loukattu puolustautumisoikeuksia ja toisaalta sitä, että yhteisön edun arvioinnissa on tapahtunut ilmeisiä arviointivirheitä. Näissä kahdessa kanneperusteessa esitetyt väitteet voidaan jakaa viiteen ryhmään. Ensimmäiseksi kantajat väittävät, että komissio on yhteisön etua arvioidessaan ottanut huomioon tietyt seikat rikkoen perusasetuksen 11 artiklan 2 kohtaa ja 21 artiklaa (ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen, toinen, kolmas ja neljäs osa, ks. jäljempänä B-alakohta). Toiseksi kantajat väittävät, että perusasetuksen 6 artiklan 6 kohtaa on rikottu ja että puolustautumisoikeuksia on loukattu, koska komissio kieltäytyi järjestämästä kokousta, jossa käyttäjiä olisi kuultu (ensimmäisen valitusperusteen viides osa, ks. jäljempänä C-alakohta). Kolmanneksi kantajat väittävät, että komissio ei voinut kyseenalaistaa niitä yhteisön etua koskevia päätelmiä, jotka neuvosto oli tehnyt toimenpiteiden antamisen yhteydessä (toisen kanneperusteen ensimmäinen osa, ks. jäljempänä A-alakohta). Neljänneksi kantajat väittävät, että komissio on tehnyt useita ilmeisiä arviointivirheitä yhteisön edusta tekemässään arviossa (toisen kanneperusteen toinen, kolmas ja neljäs osa, ks. jäljempänä D-alakohta). Lopuksi kantajat väittävät, esittämättä tältä osin nimenomaista kanneperustetta, että riidanalaisen päätöksen perustelut ovat useilta osin puutteelliset (ks. jäljempänä E-alakohta).
- 27 On aiheellista käsitellä aluksi periaatteet, jotka sääntelevät yhteisön edun arviointia päätökseen tulevien toimenpiteiden uudelleentarkastelun yhteydessä ja arvioitava tässä yhteydessä toisen kanneperusteen ensimmäinen osa.

A Päätökseen tulevien toimenpiteiden uudelleentarkastelun yhteydessä tehtävää yhteisön edun arviointia sääntelevät periaatteet ja toisen kanneperusteiden ensimmäinen osa

1. Asianosaisten lausumat

- 28 Siltä osin kuin on kyse nyt käsiteltävänä olevaa oikeudenkäyntiasiaa koskevista oikeussäännöistä, asianosaiset ovat kantajien kanneperusteista esittämässään väitteissä ilmaisseet eriäviä mielipiteitä niiden säännösten tulkinnasta, joilla säännellään komissiolla nyt käsiteltävänä olevassa asiassa olevaa toimivaltaa ja velvoitteita.
- 29 Espanjan kuningaskunta, joka väliintulijana tukee kantajien vaatimuksia, katsoo, että riidanalainen päätös on perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan kirjaimellisen tulkinnan vastainen. Se katsoo, että heti kun on osoitettu, että polkumyynnin ja vahingon toistuminen on todennäköistä, komission on johdettava siitä tämän säännöksen mukaiset seuraukset, ja että komissiolla oleva toimivalta ei voi johtaa sitä tekemään päätelmää, jonka se teki nyt käsiteltävänä olevassa asiassa.
- 30 Siltä osin kuin on kyse yhteisön edun tutkimisesta, kantajat väittävät, että perusasetuksen 21 artiklassa on haluttu rajata tarkasti sekä edellytykset, joiden täyttyessä asianomaiset osapuolet voivat esittää näkemyksensä, että seikat, jotka toimielimet voivat ottaa huomioon. Kantajat korostavat, että tällä uudella säännöksellä mahdollistetaan, että yhteisön toimielimet jättävät polkumyynnin vastaiset toimenpiteet toteuttamatta vaikka vahingollinen polkumyynti on todettu, mikä on erityisen vakava päätös siihen yhteisön tuotannonalaan kohdistuvan vaikutuksen kannalta, jota päätös koskee. Kantajien mukaan 21 artiklan vapaa tulkinta on niiden jäsenvaltioiden aikomusten vastainen, jotka ovat toivoneet, että polkumyynnin vastaisen menettelyn yhteydessä tehtävä yhteisön

edun arviointi ei johda sellaiseen suuntaan, josta aiheutuisi vahinkoa tämän välineen tarpeelliselle käytölle. Kantajat viittaavat tältä osin perusasetuksen 30 perustelukappaleeseen.

- 31 Kantajat katsovat, että perusasetuksen 21 artiklaa ei ole laadittu sitä varten, että komissio suorittaisi itse syventävän arvion yhteisön edusta. Kantajien mukaan tämän syventävän arvion on johduttava asianomaisten osapuolten esittämistä asian kannalta merkityksellisistä väitteistä ja todisteista. Ne väittävät, että todistustaakka kuuluu tässä yhteydessä muun muassa käyttäjille. Kantajien mukaan lisäselvityksillä, joita komissio voi tehdä, voidaan vain tarkistaa asianomaisten osapuolten esittämät väitteet ja todisteet.
- 32 Tukeakseen toisen kanneperusteen ensimmäisessä osassa esittämiään väitteitä, kantajat muistuttavat toisaalta, että neuvosto päätteli riidanalaisen uudelleen-tarkastelun kohteena olevien toimenpiteiden tekemisen yhteydessä, että polku-myyntiin vastaisten toimenpiteiden toteuttaminen oli yhteisön etujen mukaista, muun muassa siltä kannalta, mikä vaikutus toimenpiteillä on käyttäjiin. Kantajat katsovat, että komissio saattoi kyseenalaistaa nämä päätelmät vain, jos uusien seikkojen perusteella voitiin ajatella, että näillä toimenpiteillä oli käyttäjien tilanteeseen poikkeuksellinen kielteinen vaikutus. Kantajat toteavat, että komissio katsoi 28.8.2000 päivätyssä tosiseikkoja koskevassa asiakirjassa, että käyttäjät olivat uudessa tilanteessa, koska ferropiin hinnan osuus käyttäjien tuotantokustannuksissa oli kasvanut, mutta että se ei jatkanut tätä päättelyä sen jälkeen kun kantajat esittivät asiasta väitteensä. Kantajat päättelevät tästä, että komissiolla ei ollut pätevää syytä poiketa neuvoston päätelmistä, koska ferropiin hinnan osuus käyttäjien tuotantokustannuksissa pysyi samana sen ajanjakson ajan, jolloin toimenpiteet olivat voimassa. Lisäksi kantajat katsovat, että komissio ei voi vedota toimenpiteiden väitettyyn kumulatiiviseen vaikutukseen perustellakseen niiden päättymistä.
- 33 Komissio kiistää kantajien väitteen, jonka mukaan sen tehtävä on pääasiallisesti passiivinen ja rajoittuu asianomaisten osapuolten esittämien väitteiden ja todis-

tusaineiston tarkistamiseen yhteisön etua arvioitaessa. Komissio katsoo, että hyvän hallinnon periaatteiden mukaisesti sillä on objektiivisuus- ja huolellisuusvelvollisuus. Se pääättelee tästä, että sen ei pidä tutkia vain sitä todistusaineistoa, jonka asianomaiset osapuolet ovat sille mahdollisesti toimittaneet.

- 34 Väliintulijat väittävät, että komissiolla on huomattava harkintavalta päätettäessä yhteisön edusta, joka polkumyynnitullien jatkamiseen liittyy.
- 35 Siltä osin kuin on kyse toisen kanneperusteen ensimmäisestä osasta, komissio väittää, että arvioinnin, jonka se suorittaa kyseessä olevien eri etujen vertailun yhteydessä, on oltava prospektiivinen ja että se voi muuttua niiden viiden vuoden aikana, jonka toimenpiteet tavallisesti ovat voimassa.

2. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

a) Perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan ja 21 artiklan tulkinta

- 36 Perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan polkumyynnitoimenpiteen voimassaolo päättyy viisi vuotta sen käyttöönottamisen jälkeen, ”ellei tarkastelussa todeta, että toimenpiteen voimassaolon päättymisen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin ja vahingon jatkumiseen tai toistumiseen”.

37 Tästä tekstistä johtuu ensinnäkin, että toimenpiteen voimassaolon päättyminen viiden vuoden jälkeen on sääntö, kun taas sen jatkaminen on poikkeus. Seuraavaksi siitä johtuu, että toimenpiteen voimassa pitäminen riippuu sen päättymisen vaikutusten arvioinnin tuloksesta eli siis kyseisen markkinatilanteen tulevaa kehitystä koskevien olettamusten perusteella tehdystä ennusteesta. Lopuksi tästä tekstistä käy ilmi, että pelkkä vahingon jatkumisen tai toistumisen mahdollisuus ei riitä perusteeksi toimenpiteen voimassa pitämiseksi, sillä sen säilyttäminen riippuu siitä, onko jatkumisen tai toistumisen todennäköisyys todettu selvästi toimivaltaisten viranomaisten suorittaman tutkimuksen perusteella (Euroalliages I -tuomion 41, 42 ja 57 kohta).

38 Perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdassa ei ole nimenomaista mainintaa yhteisön edusta edellytyksenä päätökseen tulevan toimenpiteen jatkamiselle.

39 Perusasetuksen 11 artiklan 5 kohdassa säädetään kuitenkin, että päätökseen tulevien toimenpiteiden tarkastelu on suoritettava tämän asetuksen tutkimusmenettelyjä ja tutkimuksen suorittamista koskevien merkityksellisten säännösten mukaisesti. Lisäksi perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Sillä edellytyksellä, että olosuhteet eivät ole muuttuneet, komissio soveltaa kaikissa tämän artiklan mukaisten tarkastelu- tai palautusmenettelyjen yhteydessä tehdyissä tutkimuksissa samaa menetelmää kuin tullin käyttöönottamiseen johtaneessa tutkimuksessa 2 artikla ja erityisesti sen 11 ja 12 kohta sekä 17 artikla huomioon ottaen.”

40 Näistä säännöksistä voidaan päätellä, että edellytykset päätökseen tulevan toimenpiteen jatkamiseksi ovat asianmukaisin muutoksin samat kuin uusien toimenpiteiden käyttöönottamisen edellytykset.

- 41 Tältä osin perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos tosiasioiden perusteella lopullisesti todetaan, että polkumyyntiä ja siitä aiheutunutta vahinkoa on olemassa, ja jos yhteisön etu vaatii toimintaa 21 artiklan mukaisesti, neuvosto ottaa käyttöön lopullisen polkumyyntitullin yksinkertaisella enemmistöllä komission ehdotuksesta, jonka se on tehnyt neuvola-antavaa komiteaa kuultuaan.”

- 42 Tämän seurauksena perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdassa ja 21 artiklassa säädetty yhteisön etua koskeva edellytys on otettava huomioon myös silloin, kun kyseessä on tarkastelu, jonka yhteydessä päätetään sellaisen toimen jatkamisesta, jonka voimassaolo on päättyneessä.

- 43 Tässä yhteydessä on todettava, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönottoaminen on vapaaehtoista, mikä johtuu muun muassa perusasetuksen 1 artiklan 1 kohdasta, jossa säädetään seuraavaa:

”Polkumyyntitullia voidaan soveltaa polkumyynnillä tuotuun tuotteeseen, jos tuotteen luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen yhteisössä aiheuttaa vahinkoa.”

- 44 Kaikista edellä mainituista säännöksistä seuraa, että perusasetuksessa ei myönnetä valituksen tekijänä olevalle yhteisön tuotannonalalle oikeutta suojatoimenpiteiden käyttöönottamiselle, vaikka polkumyynnin ja vahingon olemassaolo olisikin osoitettu. Yhteisön tuotannonalalla ei myöskään ole oikeutta sellaisen toimenpiteen jatkamiseen, jonka voimassaolo on päättyneessä, vaikka polkumyynnin ja vahingon jatkumisen ja toistumisen todennäköisyys on todettu.

Tämänkaltaisia toimenpiteitä voidaan nimittäin ottaa käyttöön tai niiden voimassaoloa voidaan jatkaa vain, jos perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan ja 21 artiklan mukaisesti on lisäksi todettu, että ne ovat perusteltuja yhteisön edun kannalta.

45 Tältä osin komission on perusasetuksen 9 artiklan 2 ja 4 kohdan mukaisesti aluksi tutkittava yhteisön etu ja määriteltävä neuvoo-antavan komitean kuulemisen jälkeen, onko toimenpiteeseen ryhtyminen tarpeellista.

46 Perusasetuksen 21 artiklassa on yhteisön edun tutkimista sääntelevät yksityiskohtaiset säännöt ja sen 2—7 kohdassa täsmennetään sovellettavat menettelymääräykset ja sen 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jotta voitaisiin määrittää, onko toimenpiteiden toteuttaminen yhteisön edun mukaista, kaikkia etuja olisi arvioitava kokonaisuutena, mukaan lukien yhteisön tuotannonalan sekä käyttäjien ja kuluttajien edut, ja tällainen määrittäminen voidaan tehdä ainoastaan, jos kaikilla osapuolilla on ollut tilaisuus esittää näkökantansa 2 kohdan mukaisesti. Tässä tarkastelussa kiinnitetään erityistä huomiota tarpeeseen poistaa vahingollisen polkumyynnin vinouttavat vaikutukset ja palauttaa tehokas kilpailu. Polkumyynnin ja vahingon perusteella vahvistettuja toimenpiteitä ei voida soveltaa, jos viranomaiset kaikki toimitetut tiedot huomioon ottaen voivat selkeästi päätellä, että näiden toimenpiteiden soveltaminen ei ole yhteisön edun mukaista.”

47 Tämän säännöksen mukaisesti tapahtuva yhteisön edun arviointi edellyttää niiden todennäköisten seurausten arviointia, joita suunniteltujen toimenpiteiden soveltamisella ja soveltamatta jättämisellä voi olla yhteisön tuotannonalan edulle

ja muille kyseessä oleville eduille, muun muassa perusasetuksen 21 artiklassa mainittujen eri osapuolten eduille. Tämä arviointi edellyttää tulevia seikkoja koskeville olettamuksille perustuvaa ennustetta, jossa arvioidaan monitahoisia taloudellisia tilanteita.

- 48 Lisäksi yhteisön edun arviointi edellyttää eri osapuolten, joita asia koskee, etujen vertailua yleisen edun kanssa ja on siis seurausta talouspoliittisesta valinnasta. Tältä osin 21 artiklan 1 kohdan viimeisessä virkkeessä, jonka mukaan viranomaiset voivat olla soveltamatta toimenpiteitä, jos ne ”voivat selkeästi päätellä, että näiden toimenpiteiden soveltaminen ei ole yhteisön edun mukaista”, asetetaan muun muassa komissiolle velvollisuus tehdä tämä etujen vertailu avoimeksi ja perustella päätelmänsä esittämällä päätöksen tosiasiaperusteet sekä ne oikeudelliset pohdinnat, joilla komissio on tehnyt kyseisen päätöksen. Komission on siis perusteltava arviointinsa riittävän täsmällisesti ja yksityiskohtaisesti, jotta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on mahdollista tehokkaasti valvoa tätä määrittelyä.
- 49 Näissä olosuhteissa silloin kun yhteisöjen tuomioistuinten käsiteltävänä on komission sellaista päätöstä koskeva kumoamiskanne, jolla päätetään polkumyynnin vastainen menettely yhteisön etuun liittyvistä syistä, niiden tehtävänä on valvoa sitä, että menettelyä koskevia sääntöjä on noudatettu, että riitautetun valinnan perustaksi hyväksytyt tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa, että näiden tosiseikkojen arvioinnissa ei ole tapahtunut oikeudellista virhettä tai ilmeistä arviointivirhettä ja ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin (ks. analogisesti asia C-179/87, Sharp Corporation v. neuvosto, tuomio 10.3.1992, Kok. 1992, s. I-1635, 58 kohta ja asia T-2/95, Industrie des poudres sphériques v. neuvosto, tuomio 15.10.1998, Kok. 1998, s. II-3939, 292 kohta).
- 50 Sen sijaan yhteisöjen tuomioistuinten asiana ei ole korvata omalla arvioinnillaan tämän valinnan tekemisessä toimivaltaisten toimielinten arviointia.

51 Harjoittamansa valvonnan yhteydessä yhteisöjen tuomioistuinten tehtävänä on tarkistaa muun muassa, onko komissio noudattanut perusasetuksen 21 artiklan 2—7 kohdan menettelymääräyksiä.

52 Tätä menettelyä sääntelevistä periaatteista on säädetty perusasetuksen 21 artiklan 2 kohdassa, jossa säädetään seuraavaa:

”Jotta viranomaisilla olisi luotettava perusta kaikkien näkökantojen ja tietojen huomioon ottamiseksi, kun ne päättävät, onko toimenpiteiden käyttöönottaminen yhteisön etujen mukaista, valituksen tekijät, tuojat ja niitä edustavat yhdistykset ja käyttäjiä ja kuluttajia edustavat järjestöt voivat ilmoittautua ja toimittaa tiedot komissiolle polkumyynitutkimuksen vireillepanoilmoituksessa vahvistetussa määräajassa. Nämä tiedot tai asianmukaiset yhteenvedot niistä toimitetaan muille tässä artiklassa mainituille osapuolille, joilla on oikeus vastata niihin.”

53 Perusasetuksen 21 artiklan 2 kohdan sanamuodosta seuraa, että tämän artiklan menettelymääräysten tarkoitus on taata, että yhteisön etua arvioidaan sellaisten mahdollisimman laajojen seikkojen perusteella, jotka ovat myös edustavia ja luotettavia ja joiden osalta kaikilla asianomaisilla osapuolilla on ollut tilaisuus tuoda esiin näkökantansa. Näiden säännösten tarkoitus on muun muassa määrittellä edellytykset, joiden täytyessä komissiolle on velvollisuus ottaa huomioon tässä samassa kohdassa mainittujen asianomaisten osapuolten toimittamat tiedot.

54 Näissä säännöksissä ei sen sijaan pyritä kieltämään komissiota ottamasta huomioon muita seikkoja, jotka voivat olla merkityksellisiä yhteisön edun arviointia varten ja joita ei ole saatettu sen tietoon perusasetuksen 21 artiklassa säädettyjen menettelytapojen mukaisesti. Komission tehtävänä on nimittäin määrittellä

mahdollisimman objektiivisesti, onko suojatoimenpide yhteisön edun mukainen. Tältä osin komissiolla on paitsi oikeus, myös velvollisuus suorittaa kokonaisvaltainen arviointi niillä markkinoilla vallitsevasta tilanteesta, joita toimenpiteet koskevat, ja muista markkinoista, joihin nämä toimenpiteet vaikuttavat. Tämä edellyttää, että komissio voi ottaa huomioon jokaisen seikan, jolla voi olla merkitystä sen suorittamassa arvioinnissa riippumatta siitä, mihin se perustuu ja edellyttäen, että seikan edustavuudesta ja luotettavuudesta voidaan varmistua.

b) Toisen kanneperusteen ensimmäinen osa

- 55 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa yhteisön edun arviointi tapahtuu sellaisten toimenpiteiden uudelleentarkastelun yhteydessä, joiden voimassaolo on päättyneessä. Päätymässä olevien toimenpiteiden uudelleentarkastelussa noudatettava menettely on kuitenkin erilainen kuin menettely, jonka tarkoitus on uusien toimenpiteiden käyttöönotto, koska kun on kyse uudelleentarkastelusta, yhteisön etua on jo arvioitu toimenpiteiden ensimmäisen käyttöönoton yhteydessä ja tämä arviointi on johtanut siihen päätelmään, että niiden käyttöönotto oli yhteensopiva yhteisön edun kanssa.
- 56 Tästä ei kuitenkaan seuraa, että neuvoston toimenpiteiden ensimmäisen käyttöönoton yhteydessä yhteisön edusta tekemät päätelmät sitovat toimielimiä uudelleentarkastelun yhteydessä.
- 57 Perusasetuksessa on lähtökohtaisena periaatteena, että toimenpiteiden voimassaoloaika on rajoitettu viiteen vuoteen ja että niiden voimassaolon jatkaminen tämän ajanjakson päätyttyä on poikkeus. Tätä sääntöä voidaan perustella paitsi tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 1994 VI artiklan soveltamisesta tehdyn sopimuksen (EYVL 1994, L 336, s. 103; jäljempänä WTO:n pol-

kumyynnin vastainen sopimus) 11 artiklan noudattamisella, myös sillä, että yhteisön edun uusi arviointi voi olla tarkoituksenmukaista tietyn ajan jälkeen. Seikat, joille yhteisön edun arviointi perustuu, voivat nimittäin muuttua toimenpiteiden soveltamisen aikana, muun muassa niiden vaikutuksesta.

- 58 Toisin kuin kantajat väittävät, yhteisön edun arvioinnissa merkityksellisten etujen uusi vertailu sen määrittämistä varten, voidaanko toimenpiteiden voimassaoloa jatkaa sen viiden vuoden ajanjakson jälkeen, jonka ajaksi ne on annettu, ei ole tarpeellinen ainoastaan silloin kun toimenpiteiden vaikutukset käyttäjiin ovat erityisen kielteiset tai kun kyseiset markkinat ovat kehittyneet toimenpiteiden soveltamisen aikana eri tavalla kuin toimenpiteiden käyttöönottamisen hetkellä oli arvioitu. Vaikka toimenpiteillä on täysin toimielinten suunnitelmien mukaiset vaikutukset, kyseessä olevia eri etuja on alun perin vertailtu siinä tarkoituksessa, että toimenpiteet ovat voimassa rajallisen ajan. Tällä alkuperäisellä vertailulla ei määritelmän mukaisesti ole enää suoraa merkitystä silloin, kun päätetään toimenpiteiden jatkamisesta alun perin tarkoitettua ajanjaksoa pidemmälle ajalle.
- 59 On aiheellista lisätä, että tutkittaessa toimia, joiden voimassaolo on päättymässä, kyseessä on tilanne, jossa suojatoimenpiteet ovat voimassa. Toimielimillä on siis konkreettiset ja tarkistettavissa olevat tiedot vaikutuksista, joita toimenpiteillä on ollut niiden voimaantulosta lähtien. Nämä seikat voivat helpottaa yhteisön edun arviointia sitä tarkastelua varten, joka on tehtävä uusien toimenpiteiden käyttöönottamista varten suoritettavan tutkinnan yhteydessä, jossa vastaavanlaisia seikkoja ei ole käytössä. Nämä seikat eivät kuitenkaan korvaa prospektiivista arviota, joka tehdään toimenpiteiden jatkamisen tai päättymisen vaikutuksista yhteisön etuun, eivätkä etujen vertailua, joka toimielinten on suoritettava.
- 60 Tästä seuraa, että kyseessä olevien toimenpiteiden uudelleentarkastelun yhteydessä komissiolla oli velvollisuus arvioida uudelleen yhteisön etua. Lisäksi se seikka, että arviointi on tapahtunut uudelleentarkastelun yhteydessä, ei muuta tuomioistuinten näistä yhteisön eduista suorittaman valvonnan laajuutta. Kaikesta edellä todetusta seuraa, että kantajien toisen kanneperusteen ensimmäinen osa on perusteeton.

B Ensimmäisen kanneperusteen neljä ensimmäistä osaa

1. Kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee sitä, että perusasetuksen 11 artiklan 2 kohtaa ja 21 artiklaa on rikottu, koska yhteisön etujen arvioinnissa on otettu huomioon vuodesta 1987 alkanut ajanjakso

a) Asianosaisten lausumat

- 61 Espanjan kuningaskunnan tukemana kantajat katsovat, että riidanalaisessa päätöksessä yhteisön tuotannonalasta tehtyä arviota on vääristänyt se, että huomioon on otettu ajanjakso vuodesta 1987 tutkimusajanjaksoon asti. Kantajien mukaan komission olisi pitänyt pitää lähtökohtana tilannetta, jossa yhteisön teollisuus oli silloin, kun uudelleentarkastelun kohteena olevat toimenpiteet annettiin, eli nyt käsiteltävänä olevassa asiassa joulukuussa 1993 ja helmikuussa 1994.
- 62 Kantajat väittävät, että toimenpiteiden käyttöönottamista edeltäneen ajanjakson käyttäminen on sen käytännön vastaista, jota komissio noudattaa perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehtävässä uudelleentarkastelussa. Kantajat päättelevät tästä, että komissio tietoisesti päätti käyttää vuoden 1987 ja tutkinnan välistä ajanjaksoa, jotta toimenpiteiden voimassaoloa ei tarvitse jatkaa ja että yhteisön tuotannonalalle ei näin ollen aiheutuisi vahinkoa.
- 63 Vastauskirjelmässään kantajat lisäävät, että yhteisön tuottajille ja käyttäjille osoitetuilla kyselylomakkeilla oli erityisesti tarkoitus saada tietoja vuoden 1994 ja tutkinnan välisestä ajanjaksosta. Kantajat katsovat, että koska komissio pyrki saamaan tietoja vain vuoden 1994 jälkeiseltä ajanjaksolta, aikaisemman ajanjakson huomioonottaminen ylittää perusasetuksen 21 artiklassa tarkkaan määritellyt arvioinnin puitteet.

- 64 Kantajien mukaan komission olisi pitänyt tutkia erikseen vuoden 1987 ja 1993 välinen ajanjakso ja vuosien 1993/1994 ja tutkinnan välinen ajanjakso. Jos komissio olisi toiminut näin, se olisi päätellyt, että yhteisön tuotannonalan tilanne huonontui näistä ajanjaksoista ensimmäisen aikana ja vaati vahvistettujen tai ylimääräisten toimenpiteiden käyttöönottamisen, ja että tilanne sen sijaan kohentui nyt tutkittavana olevien toimenpiteiden käyttöönottamisen jälkeen.
- 65 Toissijaisesti kantajat väittävät, että komission päättely perustuu tosiseikkoja koskevaan virheeseen, koska komissio jätti huomiotta, että nyt käsiteltävänä olevassa asiassa vuotta 1987 ei hyväksyttävästi voitu käyttää viitevuotena.
- 66 Väliintulijoiden tukemana komissio väittää, että perusasetuksen 21 artiklassa ei vahvisteta mitään ajallista rajoitusta seikoille, jotka sen on otettava huomioon yhteisön edun määrittämisessä. Komission mukaan muodostaakseen pätevän prospektiivisen päättelyn sillä oli velvollisuus arvioida samaa tuotetta koskevien polkumyynnin vastaisten sellaisten toimenpiteiden vaikutusta, jotka olivat voimassa vuodesta 1987 alkaen.

b) Ensimmäisen oikeusasteen arviointi asiasta

- 67 Monitahoisen taloudellisen tilanteen arvioinnin osalta komissiolla on laaja harkintavalta yhteisön edun arvioinnissa. Yhteisöjen tuomioistuinten harjoittaman valvonnan on kohdistuttava vain siihen, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riidanalaisen valinnan perusteena olevat tosiseikat pitävät asiallisesti paikansa ja että näitä tosiseikkoja ei ole arvioitu ilmeisen virheellisesti ja ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin (ks. analogisesti asia T-210/95, EFMA v. neuvosto, tuomio 28.10.1999, Kok. 1999, s. II-3291, 57 kohta).

- 68 Komission harkintavalta koskee myös seikkoja, jotka se ottaa huomioon arvioidakseen toimenpiteiden vaikutuksia yhteisön tuotannonalaan ja muihin ryhmiin, joiden eduilla on merkitystä yhteisön edun arvioinnissa. Tältä osin komission toteamusta, jonka mukaan sillä, että tilannetta vertaillaan päätökseen tulevien toimenpiteiden soveltamisen aikana aikaisemman tilanteen kanssa, on merkitystä komission suorittamaa arviointia varten, ei voida määrittellä ilmeisen virheelliseksi. Aikaisempien, mukaan lukien toimenpiteiden käyttöönottamista edeltäneeseen ajanjaksoon liittyvien seikkojen täydellinen arviointi vain vahvistaa yhteisön edun prospektiivista arviota, joka komission on tarkastelun yhteydessä tehtävä.
- 69 Näissä olosuhteissa sillä seikalla, että komissiolla on ollut eri käytäntö muiden uudelleentarkastelumenettelyiden yhteydessä, ei ole vaikutusta siihen, onko komission tässä asiassa harjoittama käytäntö pätevä.
- 70 Se seikka, että yhteisön tuottajille ja käyttäjille osoitettu kyselylomake koski vain vuodesta 1994 alkanutta ajanjaksoa, ei myöskään ole esteenä aikaisempaa ajanjaksoa koskevien sellaisten seikkojen huomioon ottamiselle, jotka komissiolla oli tiedossaan niiden tutkintojen vuoksi, joita se oli tehnyt niiden tullien käyttöönottamista varten, joita nyt käsiteltävänä oleva asia koskee. Kuten edellä 54 kohdassa todetaan, perusasetuksen 21 artiklassa säädettyissä menettelytavoissa ei kielletä komissiota ottamasta huomioon seikkoja, jotka voivat olla merkityksellisiä yhteisön etujen arviointia varten ja joita ei ole saatettu komission tietoon tässä artiklassa säädettyjen menettelytapojen mukaisesti. Sen sijaan näissä menettelytavoissa edellytetään, että kaikilla asianomaisilla osapuolilla on ollut tilaisuus tuoda näistä seikoista esiin näkökantansa. Kantajat eivät kuitenkaan kiistä sitä, että asianomaisilla osapuolilla oli mahdollisuus saada tieto näistä seikoista uudelleentarkastelumenettelyn aikana ja että niillä oli tilaisuus esittää niistä huomautuksia.
- 71 Kantajat arvostelevat kanneperusteen tämän osan puitteissa lisäksi komission eri seikoista tekemää arviointia. Nämä väitteet on aiheellista tutkia seuraavaksi

yhdessä toisen kanneperusteen kanssa, joka koskee ilmeisiä arviointivirheitä. Jos näiden viimeksi mainittujen seikkojen arvioinnista ei muuta johdu, ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa ei siis ole perusteltu.

2. Kanneperusteen toinen osa, joka koskee sitä, että perusasetuksen 21 artiklan 2 ja 5 kohtaa on rikottu, koska käyttäjien viiveellä esittämät ilmoitukset otettiin huomioon

a) Asianosaisten lausumat

72 Espanjan kuningaskunnan tukemana kantajat väittävät, että komissio on rikkonut perusasetuksen 21 artiklan 2 ja 5 kohtaa, koska se on käyttänyt ilmoituksia, joita käyttäjät esittivät sen määräajan ulkopuolella, joka uudelleentarkastelumenettelyn vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa asetettiin. Kantajat muistuttavat, että uudelleentarkastelumenettelyn vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa vahvistettiin 19.1.1999 määräajaksi sille, että asianomaiset osapuolet voivat ilmoittautua ja toimittaa komissiolle tietoja yhteisön etujen arvioimista varten. Kantajat toteavat, että sekä kahden yhdistyksen ja yhden yhtiön esittämät vapaaehtoiset ilmoitukset että komission käyttäjille osoittaman kyselylomakkeen vastaukset toimitettiin 19.1.1999 jälkeen, 23—87 päivän viiveellä. Kantajat katsovat, että komission ei siis pitänyt ottaa arvioinnissaan huomioon näitä ilmoituksia ja vastauksia.

73 Kantajat arvostelevat komissiota siitä, että se lähetti kyselylomakkeensa käyttäjille 9.2.1999 vahvistaen vastausten määräajaksi 11.3.1999, vaikka menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetuksi yleiseksi määräpäiväksi oli vahvistettu 19.1.1999. Kantajat katsovat, että komission käytäntö, jonka mukaan käyttäjien kyselylomakkeet lähetetään sen jälkeen, kun tuottajille, viejille ja maahantuojille tarkoitetut kyselylomakkeet on lähetetty, on perusasetuksen 21 artiklan, jossa pyritään rajaamaan tarkasti menettelyn määräajat,

vastainen. Kantajat moittivat komissiota muun muassa siitä, että riidanalainen päätös perustuu suurelta osin *Wirtschaftsvereinigung Stahl* -nimisen yhdistyksen toimittamille tiedoille. Ne väittävät, että asiakirjaa, jonka tämä yhdistys lähetti ennen sen määräajan päättymistä, jonka komissio oli vahvistanut kyselyihin annettaville vastauksille, ei voida pitää sellaisenaan vastauksena, vaan se on käsiteltävä vapaaehtoisena ilmoituksena, jonka osalta on ilmeistä, että se esitettiin määräajan päätyttyä.

- 74 Kantajat katsovat, että siitä, että käyttäjät tai maahantuojat eivät noudata 21 artiklassa vahvistettuja tarkkoja määräaikoja ilmoituksissaan, aiheutuu vahinkoa valituksen tekijöille, koska viimeksi mainittujen on tämän takia vaikea saada hyvissä ajoin tieto näistä ilmoituksista.
- 75 Väliintulijoiden tukemana komissio katsoo, ettei se ole lainkaan velvollinen hylkäämään menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa vahvistettujen määräaikojen ulkopuolella esitettyjä ilmoituksia, edellyttäen, että niiden huomioon ottaminen ei aiheuta vahinkoa hyvälle oikeudenhoidolle ja että se ei luo asianosaisten välille syrjintää.

b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 76 Perusasetuksen 21 artiklan 2 kohdassa myönnetään muun muassa käyttäjiä ja kuluttajia edustaville järjestöille oikeus ilmoittautua ja toimittaa komissiolle tietoja polkumyynnitutkimuksen vireillepanoilmoituksessa vahvistetussa määräajassa.
- 77 Perusasetuksen 21 artiklan 5 kohdassa säädetään, että ”komissio tarkastelee kaikkia sille asianmukaisesti toimitettuja tietoja”.

- 78 Kuten edellä 53 ja 54 kohdassa todetaan, perusasetuksen 21 artiklan 2—5 kohdan säännöksissä asetetaan komissiolle velvollisuus ottaa huomioon asianomaisten osapuolten toimittamat tiedot niissä vahvistetuin edellytyksin, mutta niissä ei pyritä kieltämään komissiota ottamasta huomioon muita merkityksellisiä seikkoja, vaikka niitä ei ole saatettu sen tietoon säädettyjen menettelytapojen mukaisesti.
- 79 Tästä seuraa, että komissio ei toimi lainvastaisella tavalla lähettäessään kyselylomakkeita käyttäjille ja niiden yhdistyksille, vaikka sitä ei 21 artiklassa siihen nimenomaisesti valtuutetakaan. Käytäntö lähettää tämänkaltaisia kyselylomakkeita on nimittäin hyvän hallinnon periaatteiden ja perusasetuksen 21 artiklan 2 kohdan mukainen.
- 80 Koska vastaavien kyselylomakkeiden lähettämistä nimenomaisesti koskevia säännöksiä ei ole olemassa, komissiolla on harkintavalta kyselylomakkeiden lähettämisen tarkoituksenmukaisuuden suhteen, vastaanottajien valinnan suhteen ja siihen liittyvien menettelytapojen suhteen. Komissio voi tämän harkintavallan nojalla myös valita sopivan ajankohdan kyselylomakkeiden lähettämiseksi. Ei siis ole perusasetuksen vastaista ryhtyä siihen ajankohtana, jolloin tarkastelumenettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa vahvistettu määräaika oli jo päättynyt.
- 81 Siltä osin kuin seuraavaksi on kyse siitä, että tietyt vastaukset kyselylomakkeisiin lähetettiin sen jälkeen, kun komission vastauksille vahvistama määräaika oli päättynyt, komissiolla on erittäin laaja harkintavalta kun on kyse niiden huomioon ottamisen tarpeellisuudesta. Tältä osin on aiheellista todeta, että on tarpeellista vahvistaa vastauksille määräaika, jotta menettely etenisi perusasetuksessa säädetyissä määräajoissa. Sitä, että kyselylomakkeisiin määräajan päätyttyä toimitetut vastaukset otetaan huomioon, ei voida pitää sääntöjen vastaisena siltä osin kuin siitä ei aiheudu uhkaa muiden asianomaisten menettelyllisille oikeuksille ja siltä osin kuin sen vaikutus ei ole menettelyn keston aiheeton jatkaminen. Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa kantajat eivät väitä, että heidän oikeuttaan ottaa ilmoituksiin kantaa olisi loukattu tai että uudelleentarkastelu olisi kestänyt liian kauan. Tämän seurauksena kyselylomakkeisiin

annettujen viivästyneiden vastausten huomioon ottamisesta ei aiheudu, että riidanalainen päätös olisi lainvastainen.

- 82 Siltä osin kuin lopuksi on kyse Wirtschaftsvereinigung Stahlin ilmoituksista, on todettava, että tämä asiakirja sisältää vastauksia komission kyselylomakkeeseen. Se, että sitä ei esitetty tähän kyselylomakkeeseen annettavan vastauksen muodossa, ei estä sen huomioon ottamista.
- 83 On aiheellista lisätä, että kantajat ja Espanjan kuningaskunta, joka väliintulijana on tukenut kantajien väitteitä, eivät ole esittäneet seikkoja, joista voisi ilmetä, että niiden ilmoitusten huomioonottaminen, joita käyttäjät esittivät uudelleen-tarkastelumenettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetun määräajan päätyttyä, johti siihen, että komissio suoritti arviointinsa epätäydellisten, paikkaansa pitämättömien tai virheellisten tosiseikkojen perusteella.
- 84 Tästä seuraa, että ensimmäisen kanneperusteen toinen osa ei ole perusteltu.

3. Valitusperusteen kolmas osa, joka koskee sitä, että perusasetuksen 21 artiklan 5 kohtaa on rikottu, koska käyttäjien ilmoitukset eivät olleet edustavia

a) Asianosaisten lausumat

- 85 Espanjan kuningaskunnan tukemana kantajat väittävät, että komissio on rikkonut perusasetuksen 21 artiklan 5 kohtaa katsoessaan, että käyttäjien tekemät

ilmoitukset olivat edustavia. Kantajat toteavat, että komission tosiseikkoja koskevan asiakirjan mukaan tietoja toimittaneet käyttäjät edustivat vain 10:tä prosenttia yhteisön kulutuksesta, mikä kantajien mukaan ei ole edustavaa. Kantajat kyseenalaistavat sen, että riidanalaisessa päätöksessä ei ole mitään arviointia, jolla perustellaan sitä, että hyvin pieni määrä käyttäjiä voi olla edustava. Myöskään tosiseikkoja koskevasta asiakirjasta ei ilmene mitään perustelua tältä osin. Vastauskirjelmässään kantajat korostavat, että komissiolle kuuluu sen toteennäyttäminen, että se on todellakin arvioinut, ovatko käyttäjien hallinnollisessa menettelyssä esittämät tiedot edustavia ja ovatko ne perusteltuja. Kantajat väittävät, että komissio on pyrkinyt kääntämään tämän todistustaakan.

86 Kantajat olettavat lisäksi, että komissio on jättänyt ilmoittamatta neuvoo-antavalle komitealle yhteisön etua koskevien tietojen edustavuudesta suorittamansa tarkastelun tulokset ja lausunnon näiden tietojen oikeutuksesta. Vastauskirjelmässään kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta määräämään työjärjestyksen 65 artiklan 2 kohdan mukaisena asian selvittämistoimena, että toimitetaan jäljennös asiakirjasta, joka osoittaa, että ilmoitusten edustavuutta koskeva tarkastelu ja näiden tietojen oikeutusta koskeva lausunto on toimitettu neuvoo-antavalle komitealle.

87 Kantajat katsovat, että jos ilmoitusten edustavuutta koskeva asianmukainen tarkastelu olisi tehty, tämä olisi vaikuttanut uudelleentarkastelumenettelyn tuloksiin.

88 Komissio ja väliintulijat kiistävät nämä väitteet. Väliintulijat katsovat, että on aiheellista erotella edustavuuden käsite määrän käsitteestä, koska ensin mainitussa ei viitata määrään, vaan arviointiin. Väliintulijat vakuuttavat, että kokonaista tuotannonalaa koskevia päteviä ennusteita voidaan laatia paljon

suppeamman otannan perusteella kuin 10 prosenttia. Komissio katsoo, että esitetyt ilmoitukset olivat edustavia. Se toteaa lisäksi, että kantajat eivät millään tavoin kiistä käyttäjien esittämiä tosiseikkoja.

b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

89 Perusasetuksen 21 artiklan 5 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Komissio tarkastelee kaikkia sille asianmukaisesti toimitettuja tietoja ja päättää, missä määrin ne ovat edustavia; tämän tarkastelun tulokset sekä lausunto näiden tietojen oikeutuksesta toimitetaan neuvoa-antavalle komitealle. Komission on tasapainoisesti otettava huomioon komiteassa esitetyt näkökannat kaikissa 9 artiklan mukaisesti tehdyissä ehdotuksissa.”

90 Siltä osin kuin on kyse väitteestä, jonka mukaan tietoja toimittaneiden käyttäjien ilmoitukset eivät olleet edustavia, koska nämä käyttäjät edustivat vain 10:tä prosenttia yhteisön kulutuksesta, on todettava, että ilmoitusten edustavuus ei riipu kyseisten yritysten lukumäärästä ja markkinaosuuksista. Sen määrittämistä varten, edustavatko rajallisen määrän yrityksiä toimittamat tiedot kyseistä alaa, on pikemminkin tärkeää tietää, muodostavatko nämä yritykset tyypillisen otannan tämän alan eri toimijoiden luokista. Näin ollen pelkästään sen seikan perusteella, että komission kyselylomakkeeseen vastanneet viisi käyttäjäyritystä edustivat vain 10:tä prosenttia ferropiinin kulutuksesta yhteisössä, ei voida päätellä, että kyseessä ei ole käyttäjiä edustava ryhmä. Asianlaita on erityisesti näin, koska nämä viisi yritystä ovat sijoittuneet neljään eri jäsenvaltioon (Luxemburg, Espanja, Saksa ja Belgia). Lisäksi komissiolla oli hallussaan noin 30:tä prosenttia yhteisön terästeollisuutta edustavan Wirtschaftsvereinigung Stahlin huomautukset.

- 91 Näin ollen kantajat eivät ole osoittaneet komission tehneen virhettä käyttäjien ilmoitusten edustavuuden osalta. Lisäksi kantajat eivät ole esittäneet yhtään konkreettista seikkaa, josta voitaisiin päätellä, että käyttäjien esittämät tiedot olivat luonteeltaan sellaisia, että ne vääristivät komission arviota yhteisön edusta.
- 92 Kun on kyse vastauskirjelmässä esitetystä toisesta väitteestä, joka koskee sitä, että komissio on laiminlyönyt ilmoitusten edustavuutta koskevan tehokkaan arvion tekemisen, on todettava, että komissio on sekä tosiseikkoja koskevassa asiakirjassa (9.4 kohta) että riidanalaisessa päätöksessä (145 perustelukappale) todennut tarkistaneensa käyttäjien toimittamat tiedot. Komissio vakuuttaa riidanalaisessa päätöksessä, ilman että kantajat ovat sitä kiistäneet, muun muassa verranneensa näitä tietoja julkisesti saatavilla olleisiin tilastoihin. Tämä osoittaa, että komissio on todellakin tarkastellut kyseisten tietojen edustavuutta. Tämän seurauksena kantajien väite, jonka mukaan komission on osoitettava, että tällainen tarkastelu on todellakin tehty, ei ole merkityksellinen nyt käsiteltävänä olevan oikeudenkäyntiasian ratkaisun kannalta.
- 93 Lisäksi kantajat eivät ole esittäneet painavia syitä, joiden perusteella voitaisiin epäillä komission vastaanottamien ilmoitusten edustavuutta. Näissä olosuhteissa ei voida edellyttää, että komissio selittää yksityiskohtaisesti tätä aihetta tosiseikkoja koskevassa asiakirjassa tai riidanalaisessa päätöksessä.
- 94 Siltä osin kuin kolmanneksi on kyse kantajien epäilystä, että komissio on rikonut perusasetuksen 21 artiklan 5 kohtaa jättäessään toimittamatta neuvoa-antavalle komitealle yhteisön edusta esitettyjen tietojen edustavuudesta suorittamansa tarkastelun tulokset ja lausunnon näiden tietojen oikeutuksesta, on aiheellista tarkastella aluksi kantajien vaatimusta, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella määrää neuvoa-antavalle komitealle toimitetut asiakirjat esitettäväksi työjärjestyksen 65 artiklan b kohdan mukaisesti. Tältä osin perusasetuksen 19 artiklan 5 kohdassa säädetään, että ”komission ja jäsenvaltioiden

välillä vaihdettuja tietoja, 15 artiklan mukaisesti järjestettyjä konsultaatioita koskevia tietoja tai yhteisön tai sen jäsenvaltioiden viranomaisten valmistelemia sisäisiä asiakirjoja ei saa luovuttaa, paitsi jos niiden luovuttamisesta nimenomaan säädetään tässä asetuksessa”. Asiakirjan luottamuksellinen tai sisäinen luonne ei ole ehdoton este sille, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien määrää sen esitettäväksi asian selvittämistoimena. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisön tuomioistuimissa käytävän menettelyn yhteydessä toimielinten sisäisiä asiakirjoja ei saateta kantajien tietoon, elleivät käsiteltävänä olevan asian erityiset olosuhteet sitä edellytä sellaisten painavien syiden perusteella, jotka kantajien on esitettävä (yhdistetyt asiat 142/84 ja 156/84, BAT ja Reynolds v. komissio, määräys 18.6.1986, Kok. 1986, s. 1899, 11 kohta ja asia T-35/92, John Deere v. komissio, tuomio 27.10.1994, Kok. 1994, s. II-957, Kok. Ep. XVI, s. II-131, 31 kohta). Kantajat eivät kuitenkaan ole esittäneet seikkoja, joilla voitaisiin perustella sitä, että nyt käsiteltävänä olevassa asiassa tämä asiakirja poikkeuksellisesti määrättäisiin esitettäväksi.

- 95 On todettava, että perusasetuksen 21 artiklan 5 kohdassa asetetaan komissiolle velvollisuus toimittaa neuvoa-antavalle komitealle tulokset sille toimitettujen tietojen tarkastelusta ja lausunto näiden tietojen oikeutuksesta. Tämä velvollisuus ei kuitenkaan edellytä, että komission olisi esitettävä tälle komitealle tyhjentävä arvio ilmoitusten edustavuudesta. Näissä olosuhteissa komission ei ollut tarpeellista toimittaa neuvoa-antavalle komitealle tosiseikkoja koskevan asiakirjan ja riidanalaisen päätöksen edellä 92 kohdassa mainittuihin kohtiin sisältyviä tietoja laajempia tietoja. Ei kuitenkaan ole olemassa yhtäkään konkreettista seikkaa, jonka perusteella voitaisiin epäillä komission vakuutusta, jonka mukaan neuvoa-antavalla komitealla oli hallussaan tosiseikkoja koskevan asiakirjan sisältöä vastaavat tiedot.

- 96 Tästä seuraa, että ensimmäisen kanneperusteen kolmannen osan yhteydessä esitetyt väitteet on hylättävä.

4. *Valitusperusteen neljäs osa, joka koskee sitä, että perusasetuksen 21 artiklan 7 kohtaa on rikottu ottamalla huomioon käyttäjien ilmoituksia, joiden tueksi ei ole esitetty näyttöä*

a) Asianosaisten lausumat

- 97 Espanjan kuningaskunnan tukemana kantajat väittävät, että komissio on rikkonut perusasetuksen 21 artiklan 7 kohtaa, koska se on ottanut huomioon käyttäjien esittämiä ilmoituksia, joiden tueksi ei ole esitetty konkreettista näyttöä. Kantajat riitauttavat riidanalaisen päätöksen 146 perustelukappaleen kolmannen ja neljännen virkkeen sisällön, jossa todetaan, että käyttäjien mukaan polkumyynnin vastaisilla toimenpiteillä rajoitettiin niiden käyttämiä toimituslähteitä, pidettiin hinnat keinotekoisen korkealla tasolla ja luotiin käyttäjille epäedullinen kilpailuasema yhteisössä ulkopuolisiin kilpailijoihin nähden. Kantajat katsovat, että vastaukset, joita käyttäjät antoivat kyselylomakkeen G-osastossa (jonka otsikko on "other questions") tästä aiheesta esitettyihin kysymyksiin, eivät olleet riittäviä perustelemaan tätä väitettä.
- 98 Vastauskirjelmässään kantajat väittävät, että komissio on omalla vakuuksellaan, jonka mukaan käyttäjien edellä mainittuihin kysymyksiin antamissa vastauksissa ilmaistiin vain yksi mielipide, osoittanut, että nyt käsiteltävänä olevassa asiassa on rikottu perusasetuksen 21 artiklan 7 kohtaa.
- 99 Kantajat korostavat lisäksi, että komissio itse myöntää, että sen tekemä arvio yhteisön eduista ei perustunut käyttäjien toimittamalle konkreettiselle näytölle, vaan oletamuksille.

100 Väliintulijoiden tukemana komissio väittää, että kyselylomakkeen G-osan kysymyksiin antamissaan vastauksissa käyttäjät ilmaisivat vain yhden mielipiteen ja että käyttäjiä ei voida arvostella siitä, että ne eivät esittäneet sen tueksi konkreettista näyttöä.

101 Siltä osin kuin on kyse väitteestä, jonka mukaan nämä vaatimukset perustuvat ”olettamuksille”, komissio myöntää, että arvioidakseen toimenpiteiden päättymisen vaikutuksia se valitsi olettan, että yhteisön markkinoilla hinnat laskevat 15 prosenttia. Komission mukaan toimenpiteiden päättymisestä aiheutuvan 15 prosentin hinnanlaskun hypoteettisuus ei kuitenkaan kumoa sitä kiistämättä seikkaa, että käyttäjät hyötyisivät hintojen laskusta.

b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

102 Perusasetuksen 21 artiklan 7 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tiedot otetaan huomioon ainoastaan, jos niiden pätevydestä on olemassa tosiasiallisia todisteita.”

103 Tätä tekstiä on tulkittava perusasetuksen 21 artiklan 2 kohdan valossa, jossa pyritään takaamaan, että viranomaisilla ”olisi luotettava perusta kaikkien näkökantojen ja tietojen huomioon ottamiseksi”, kun ne päättävät yhteisön edusta.

104 Tämän säännöksen avulla toimielimet voivat ottaa huomioon paitsi ”tiedot”, myös ”näkökannat”. Näin ollen perusasetuksen 21 artiklan 7 kohtaa ei voida

tulkita siten, että siinä kielletään komissiolta käyttäjien näkökannan huomioonottaminen eikä siten, että tämän huomioonottamisen edellytyksenä on käyttäjien näkökantoja tukevien todisteiden esittäminen.

- 105 Perusasetuksen 21 artiklan 7 kohdassa määritellään edellytykset, joiden täyttyessä asianomaiset osapuolet voivat vedota oikeuteen saada toimittamansa tiedot huomioon otetuiksi, mutta sen tarkoituksena ei ole rajoittaa seikkoja, jotka toimielimet voivat ottaa huomioon yhteisön edun arvioimista varten.
- 106 Lisäksi komissio ei myöskään ole rikkonut perusasetuksen 21 artiklan 7 kohtaa perustellessaan arviota toimenpiteiden päättymisen vaikutuksista käyttäjiin olettamuksella, että hinnat yhteisön markkinoilla laskevat. Olettamuksiin turvautuminen on nimittäin välttämätöntä silloin, kun kyseessä on tulevan tapahtuman seurausten ennakointi. Tältä osin polkumyynnin ja vahingon toistumisen todennäköisyyden arvioinnin ja yhteisön edun arvioinnin välillä ei ole mitään eroa.
- 107 Näin ollen ensimmäisen valitusperusteen neljäs osa on perusteeton.

C Kanneperusteen viides osa, joka koskee sitä, että perusasetuksen 6 artiklan 6 kohtaa on rikottu kieltäytymällä järjestämästä kokousta, jossa käyttäjiä olisi kuultu

1. Asianosaisten lausumat

- 108 Espanjan kuningaskunnan tukemina kantajat väittävät, että komissio on rikkonut perusasetuksen 6 artiklan 6 kohtaa ja loukannut puolustautumisoikeuksia,

koska se kieltäytyi järjestämästä kokousta, jossa käyttäjiä olisi kuultu. Kantajat muistuttavat, että ne vaativat 30.11.2000 päivätyssä kirjeessä tällaisen kokouksen järjestämistä ja että tämä vaatimus hylättiin.

- 109 Kantajat katsovat, että perusasetuksen 6 artiklaa voidaan soveltaa yhteisön etua tutkittaessa. Kantajat katsovat, että tutkinnan käsite ei perusasetuksen 6 artiklassa tarkoitettussa merkityksessä rajoitu koskemaan vain polkumyyntiä ja vahinkoa, vaan se kattaa myös yhteisön etuun liittyvät seikat.
- 110 Kantajien mukaan perusasetuksen 21 artiklassa olevissa menettelysäännöissä pyritään vain myöntämään tiettyjä oikeuksia käyttäjille ja kuluttajille, jotka eivät kuulu kyseisen asetuksen 6 artiklan piiriin ja muistuttamaan tietyissä tapauksissa valituksen tekijöiden menettelyllisistä oikeuksista, jotka johtuvat tästä viimeksi mainitusta artiklasta. Kantajat vetoavat tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-33/98 ja T-34/98, Petrotub ja Republica vastaan neuvosto, 15.12.1999 antamaan tuomioon (Kok. 1999, s. II-3837) osoittaakseen, että perusasetuksen 21 artiklassa ei suljeta pois muiden sellaisten säännösten soveltamista, joilla luodaan asianomaisille osapuolille menettelyllisiä oikeuksia. Kantajien mukaan valituksen tekijöiden oikeutta sellaisen kokouksen järjestämiseen, jossa käyttäjiä olisi kuultu, ei voida kiistää sillä perusteella, että täten syrjittäisiin käyttäjiä, joille ei ole myönnetty tällaista oikeutta. Kantajat katsovat, että tämänkaltainen ”syrjintä” johtuu jo perusasetuksen 6 artiklan 6 kohdasta.
- 111 Kantajat lisäävät, että niiden esittämä tulkintatapa on WTO:n polkumyynnin vastaisen sopimuksen ja muun muassa tämän sopimuksen 6.2.2 artiklan mukainen.
- 112 Espanjan kuningaskunta, väliintulija, korostaa, että perusasetuksen 6 artiklan 6 kohtaa sovelletaan kyseisen asetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisten uudelleentarkastelumenettelyiden puitteissa. Se katsoo, että 21 artiklaa ei pidä irrottaa

asetuksen asiayhteydestä, koska yhteisön etua on arvioitava kaikkia menettelyitä varten. Lisäksi Espanjan kuningaskunta katsoo, että kantajilla ei ollut mahdollisuutta tuoda esiin näkökantansa niiden tosiseikkojen ja asianhaarojen paikansäilytyksestä ja merkittävydestä, joiden perusteella komissio teki päätöksensä, koska kokouksesta, jossa käyttäjiä olisi kuultu, kieltäydettiin. Espanjan kuningaskunta katsoo siis, että kantajien puolustautumisoikeuksia on loukattu, erityisesti koska jos tätä kieltäytymistä ei olisi tapahtunut, hallinnollinen menettely olisi voinut johtaa erilaiseen tulokseen.

- 113 Väliintulijoiden tukemana komissio toteaa, että kokouksesta ei säädetä perusasetuksen 21 artiklassa, jossa erityisten sääntöjen mukaan säännellään tapaa, jolla yhteisön etua arvioidaan. Komissio toteaa, että kokous on mahdollinen vain 6 artiklan yhteydessä, joka koskee vain polkumyyntiä ja vahinkoa koskevan tutkinnan muodollisuuksia. Komission ja väliintulijoiden mukaan kantajien suosittama laajentava tulkinta oikeudesta vaatia kokousta ei ole tarpeellinen, jotta kantajien puolustautumisoikeuksien noudattaminen voitaisiin taata.

2. Ensimmäisen oikeusasteen arviointi asiasta

- 114 Perusasetuksen 6 artiklan 6 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tuojille, viejille, viejamaan julkisen vallan edustajille ja valituksen tekijöille, jotka ovat ilmoittautuneet 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti, järjestetään pyynnöstä mahdollisuus kohdata osapuolet, joiden edut ovat ristiriidassa, vastakkaisista väitteistä keskustelemiseksi. Jos mahdollisuus järjestään, on otettava huomioon tarve suojata tietojen luottamuksellisuus sekä osapuolten oma etu.

Osapuolten ei ole pakko osallistua kohtaamiseen, eikä tietyn osapuolen poisolosta aiheudu vahinkoa sen asialle. Tämän artiklan mukaisesti suullisesti toimitetut tiedot otetaan huomioon siltä osin kuin ne myöhemmin vahvistetaan kirjallisesti.”

- 115 Perusasetuksen 11 artiklan 5 kohdan mukaisesti tämän asetuksen 6 artiklaa ei sovelleta uudelleentarkastelumenettelyihin.
- 116 Sen sijaan perusasetuksessa ei nimenomaisesti säädetä, sovelletaanko sen 6 artiklan säännöksiä ja muun muassa tämän artiklan 6 kohtaa tämän asetuksen 21 artiklan mukaisesti suoritettavan yhteisön edun tarkastelun yhteydessä.
- 117 Yhteisön edun tarkasteluun liittyvät menettelysäännöt ovat pääsääntöisesti perusasetuksen 21 artiklassa. Muun muassa 21 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädetään oikeudesta tulla kuulluksi ja sen 6 kohdassa erityisestä tiedonannosta, joka tehdään tietyille asianosaisille (eli valituksen tekijöille, maahantuojille ja niitä edustaville yhdistyksille sekä käyttäjiä ja kuluttajia edustaville yhdistyksille), joiden edut ansaitsevat erityisesti tulla otetuiksi huomioon yhteisön edun arvioinnin yhteydessä. Perusasetuksen 21 artiklan 3, 4 ja 6 kohdassa myönnetään siis siinä mainituille asianosaisille erityinen oikeus tulla kuulluiksi yhteisön edusta.
- 118 Perusasetuksen 21 artiklan menettelysäännökset ovat näitä asianosaisia koskien erityissäännöksiä, joilla taataan täysin näiden asianosaisten oikeus tulla kuulluiksi ja joiden rinnalla ei ole tarpeellista soveltaa perusasetuksen 6 artiklan 6 kohdan säännöksiä.

- 119 Lisäksi perusasetuksen 21 artiklan ja 6 artiklan 6 kohdan kummankin soveltamisalasta tehty mikä hyvänsä muu tulkinta johtaisi toisaalta maahantuojien ja valituksen tekijöiden ja toisaalta sellaisten käyttäjien ja kuluttajien yhdistysten väliseen syrjintään, joita niissä ei ole mainittu. Jos perusasetuksen 6 artiklan 6 kohtaa sovellettaisiin yhteisön edun tarkasteluun, ensin mainituilla olisi oikeus vaatia yhteisön etua koskevan sellaisen kokouksen järjestämistä, jossa käyttäjiä olisi kuultu, kun taas viimeksi mainituilla ei vastaavaa oikeutta olisi.
- 120 On aiheellista lisätä, että perusasetuksen 6 artiklan 6 kohta vastaa WTO:n polkumyynnin vastaisen sopimuksen 6 artiklan 2 kohdasta johtuvia velvoitteita. WTO:n polkumyynnin vastainen sopimus koskee kuitenkin vain polkumyynnin ja vahingon tarkastelua. Yhteisön lainsäätäjän oli siis säädettävä näitä kahta seikkaa koskevista kokouksista, joissa käyttäjiä kuullaan. WTO:n polkumyynnin vastaisesta sopimuksesta ei sen sijaan johdu mitään velvoitteita siltä osin kuin on kyse yhteisön edun arviointimenettelystä. Näin ollen yhteisön lainsäätäjällä oli vapaus olla säätämättä näitä aiheita käsittelevistä kokouksista.
- 121 Näin ollen perusasetuksen 6 artiklan 6 kohtaa ei sovelleta kyseisen asetuksen 21 artiklan 6 kohdan mukaisen yhteisön etujen tarkastelun yhteydessä.
- 122 On aiheellista lisätä, että asiassa ei ole esitetty mitään konkreettista näyttöä muun muassa Espanjan kuningaskunnan esittämän sen ylimääräisen väitteen tueksi, jonka mukaan kantajilla ei ollut mahdollisuutta tuoda esiin näkökantaansa niiden tosiseikkojen ja asianhaarojen todellisuudesta ja merkittävyydestä, joiden perusteella riidanalainen päätös tehtiin, koska kokousta ei järjestetty. Näissä olosuhteissa puolustautumisoikeuksien loukkaamista koskeva väite on hylättävä.
- 123 Tästä seuraa, että ensimmäisen valitusperusteen viides osa ei ole perusteltu.

D Toisen kanneperusteen toinen, kolmas ja neljäs osa, jotka koskevat yhteisön edun arvioinnissa tapahtuneita ilmeisiä arviointivirheitä

1. Toisen kanneperusteen toinen osa, joka koskee yhteisön tuotannonalan tilanteen arvioinnissa tapahtunutta ilmeistä arviointivirhettä ja tosiseikkoja koskevaa virhettä, johon on vedottu ensimmäisen valitusperusteen ensimmäisen osan yhteydessä

a) Asianosaisten lausumat

- 124 Kantajat väittävät, että riidanalaisen päätöksen 135 ja 136 kohdassa oleva kuvaus yhteisön tuotannonalan tilanteen kehityksestä on liian kielteinen. Kantajat katsovat, että tämä arvio on vääristynyt siltä osin kuin komissio vertailee yhteisön tuotannonalan tilannetta tutkimusajanjakson aikana sen tilanteeseen vuoden 1987 aikana.
- 125 Kantajat väittävät ensimmäisen valitusperusteen ensimmäisen osan yhteydessä, että komissio on tehnyt tosiseikkoja koskevan virheen sivuuttaessaan sen seikan, että nyt käsiteltävänä olevassa asiassa vuotta 1987 ei voitu hyväksyttävästi käyttää viitevuotena. Tältä osin kantajat muistuttavat, että Kiinasta peräisin olevia tuonteja koskevat lopulliset tullit otettiin käyttöön vuonna 1994. Ne katsovat, että vuoden 1987 ja tutkimusajanjakson välistä ajanjaksoa koskevaa arviota ei siis voida pitää pätevänä siltä osin kuin on kyse Kiinasta peräisin olevista tuonneista. Siltä osin kuin on kyse entisestä Neuvostoliitosta, kantajat myöntävät, että toimenpiteitä otettiin käyttöön vuodesta 1987 alkaen, mutta väittävät, että nämä toimenpiteet tulivat tehokkaiksi vasta vuodesta 1993/1994 alkaen, koska vuoden 1987 ja vuoden 1993/1994 välillä käyttöön otetut toimenpiteet olivat hintasitoumuksia, joita kyseiset maahantuojat järjestelmällisesti rikkoivat. Lopuksi siltä osin kuin on kyse Venezuelasta ja Brasiliasta, kantajat muistuttavat, että nämä toimenpiteet piti kumota polkumyynnistä ja vahingosta tehdyn arvion perusteella ja että komission ei pitänyt ottaa huomioon niiden tekemää arviota yhteisön edusta tekemässään päättelyssä.

126 Toisen kanneperusteen toisessa osassa kantajat kiistävät yhtäältä riidanalaisessa päätöksessä tehdyt toteamukset, jotka koskevat yhteisön tuotannonalan tilanteen kehitystä, ja arvioinnin, joka koskee uudelleentarkastelun kohteena olevien toimenpiteiden vaikutuksia yhteisön tuotannonalaan, ja toisaalta arvioinnin, joka koskee näiden toimenpiteiden päättymisen seurauksia.

127 Kantajat esittävät, että jos komissio olisi arvioinut, kuten sen olisi pitänyt tehdä, yhteisön tuotannonalan kehitystä vuoden 1994 ja tutkimusajanjakson välillä, toisin sanoen yhteisön tuotannonalan kehitystä sen jälkeen, kun uudelleentarkastelun kohteena olevat toimenpiteet otettiin käyttöön, olisi voitu todeta useita sellaisia myönteisiä seikkoja, joita komissio ei mainitse riidanalaisessa päätöksessä. Kantajat korostavat seuraavia seikkoja:

- yhteisön tuotannonalan myynnit ovat kasvaneet 15 prosenttia

- yhteisön tuotannonalan tuotantokapasiteetti on noussut 6 prosenttia

- yhteisön tuotannonalan tuottavuus on noussut 21 prosenttia

- yhteisön tuotannonalasta on tullut jälleen kannattava, ja se tuotti toimenpiteiden soveltamisen aikana keskimäärin 8,2 prosenttia voittoa (verrattuna 34 prosentin tappioihin ennen toimenpiteiden käyttöönottamista)

- yhteisön tuotannonalan markkinaosuus on pysynyt 16,5 prosentin lähetyvillä.

- 128 Kantajat väittävät, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen päätellessään, että yhteisön tuotannonala ei kyennyt hyötymään polkumyynnin vastaisista toimenpiteistä. Kantajat muistuttavat, että yhteisön tuotannonalan tilanne parani huomattavasti vuoden 1994 ja tutkimusajanjakson välillä.
- 129 Kantajat arvostelevat komissiota siitä, että se on vedonnut riidanalaisen päätöksen 139 perustelukappaleessa siihen, että tarkastelujakson loppuun mennessä yhteisön tuotannonalan kannattavuus heikentyi, todetakseen, että toimenpiteillä ei ollut odotettuja vaikutuksia. Komission toteama kannattavuuden pienentyminen selittyy kantajien mukaan ferropiin hinnan kehityksellä yhteisössä. Kantajat muistuttavat, että yhteisön tuotannonala tuotti vuonna 1993/1994 34 prosenttia tappiota. Toimenpiteiden avulla siitä olisi voinut tulla jälleen kannattava ja se olisi voinut päästä jopa vuoden 1996 11,2 prosentin voittoon, kun taas toimielimet arvioivat asetuksen N:o 3359/93 toteuttamisen yhteydessä, että 6 prosentin voittomarginaali oli kohtuullinen tuotannonalalla.
- 130 Kantajat kiistävät myös riidanalaisen päätöksen 139 perustelukappaleessa olevan toteamuksen, jonka mukaan yhteisön tuotannonalan markkinaosuudet olisivat pienentyneet vuodesta 1994 alkaen. Kantajien mukaan yhteisön tuotannonalan markkinaosuus oli vuonna 1994 16,9 prosenttia, eikä 17,3 prosenttia, kuten riidanalaisen päätöksen 99 perustelukappaleessa todetaan. Kantajat katsovat, että tämä markkinaosuus ei pienentynyt vuoden 1994 ja tarkastelujakson välillä, jolloin sen suuruus oli 16,5 prosenttia, vaan se pysyi melko vakaana. Kantajat katsovat, että siitä seikasta, että yhteisön tuotannonalan markkinaosuus ei kasvanut, ei voida päätellä, että yhteisön tuotannonala ei hyötynyt toimenpiteistä. Kantajien mukaan yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden tasaantuminen merkitsee, että yhteisön tuotannonala ainakin seurasi yhteisön kulutuksen kehitystä, mikä ilmenee tuotannon ja näillä markkinoilla tapahtuvan myynnin kasvuna.
- 131 Kantajien mukaan Norjasta peräisin olevien tuontien lisääntymiseen ei voida vedota osoittamaan, että yhteisön tuotannonala ei ole hyötynyt toimenpiteistä.

Ne toteavat, että riidanalainen päätös on virheellinen siltä osin kuin siinä todetaan, että Norjasta peräisin olevan tuonnin markkinaosuus kasvoi vuodesta 1987 tutkimusajanjaksoon noin 20 prosenttiyksikköä, kun taas tämä kasvu oli riidanalaisen päätöksen sisältämien lukujen mukaan vain 11 prosenttiyksikköä. Norjasta peräisin olevien tuontien markkinaosuuden kasvu selittyy kantajien mukaan sillä, että näitä tuonteja koskevat toimenpiteet, jotka otettiin käyttöön vuonna 1983, keskeytettiin vuonna 1993 valmisteltaessa Euroopan talousyhteisöstä (ETY) tehtyä sopimusta. Kantajat väittävät, että komissio ei ottanut huomioon tätä keskeistä tekijää.

- 132 Kantajat korostavat, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden tarkoitus ei ole yhteisön tuotannonalan suojaaminen reiluilta tuonneilta, vaan pelkästään vilpillisiltä tuonneilta muun muassa palauttamalla yhteisön markkinoille normaali hintataso. Kantajat katsovat, että nyt käsiteltävänä olevassa asiassa kyseessä olevilla polkumyynnin vastaisilla toimenpiteillä on päästy tähän tavoitteeseen.
- 133 Kantajat katsovat, että näissä olosuhteissa sitä päätelmää, että yhteisön tuotannonala on hyötynyt kyseessä olevista toimenpiteistä, ei voida kumota sillä, että vuoden 1994 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana suljettiin kaksi yhtiötä, eikä sillä, että jäljelle jääneissä yhtiöissä vähennettiin työvoimaa.
- 134 Siltä osin kuin on kyse toimenpiteiden päättymisen vaikutuksesta yhteisön tuotannonalaan, kantajat väittävät, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen riidanalaisen päätöksen 141 kohdassa olevassa arvioissaan. Kantajat toteavat, että tosiseikkoja koskevan asiakirjan 9.2.3 kohdassa ja riidanalaisessa päätöksessä on tältä osin eroa ja päättelevät siitä, että komission päättelyllä ei ole painavaa perustaa. Kantajat katsovat lisäksi, että riidanalaiseen päätökseen sisältyy ristiriita sen 141 perustelukappaleen, jossa todetaan, että käyttäjät toivovat voivansa saada säilyttää yhteisön toimitusvarmuuden, ja 146 perustelukappaleen välillä, jonka mukaan käyttäjät olivat tyytymättömiä toimituslähteiden rajoittamiseen.

- 135 Komissio toteaa alustavasti, että kantajat eivät kiistä riidanalaisen päätöksen 135 ja 136 perustelukappaleissa todettuja tosiseikkoja. Komissio katsoo todenneensa aivan oikein, että yhteisön tuotannonala ei ole saanut riittävästi hyötyä näistä toimenpiteistä. Komissio selittää, että yhteisön tuotannonala ei ole tuotantonsa, tuotantokapasiteettinsa ja tuottavuutensa kasvusta huolimatta kyennyt kasvattamaan markkinaosuuttaan, ja toteaa, että Norjasta peräisin olevat tuonnit ovat sen sijaan kasvattaneet markkinaosuuttaan polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden suojaamina.
- 136 Komissio kiistää kantajien väitteen, jonka mukaan se vain vertasi tutkimusajanjakson tilannetta vuoden 1987 tilanteeseen, eikä vuoden 1993/1994 tilanteeseen. Komissio arvostelee useilta osin kantajien suorittamaa vertailua, joka koski yhteisön tuotannonalan tilannetta vuonna 1994 ja tutkimusajanjakson aikana. Komissio myöntää, että yhteisön tuotannonalan kannattavuus kasvoi, mutta korostaa, että tämä tuotannonala ei kyennyt toimenpiteiden avulla säilyttämään kohtuullista, vähintään 6 prosentin liikevoittoprosenttia tutkimusajanjakson aikana.
- 137 Siltä osin kuin on kyse toimenpiteiden päättymisestä, komissio katsoo, että kantajat eivät ole osoittaneet, että riidanalaisessa päätöksessä on ilmeinen arviointivirhe. Komissio katsoo, että riidanalaisen päätöksen ja tosiseikkoja koskevan asiakirjan välillä ei ole ristiriitaa.

b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 138 Siltä osin kuin on kyse tosiseikkoja koskevasta virheestä, johon kantajat vetoavat ensimmäisessä kanneperusteessa, riidanalaisen päätöksen 133 ja 134 perustelukappaleesta seuraa, että komissio on ottanut huomioon yhtä lailla sen, että Kiinaa koskevat lopulliset tullit otettiin käyttöön vasta vuonna 1994, kuin sen, että

Neuvostoliittoa koskeneet toimenpiteet eivät olleet tehokkaita ennen vuotta 1993/1994, koska viejät rikkoivat sitoumuksia, mihin kantajat vetosivat hallinnollisen menettelyn aikana. Riidanalaisessa päätöksessä ei siis ole tältä osin toiseikkoja koskevaa virhettä.

- 139 Lisäksi sitä, että saman uudelleentarkastelun kohteena olleiden Venezuelaa ja Brasiliää koskevien toimenpiteiden vaikutukset otettiin huomioon, ei voida pitää ilmeisen virheellisenä. Näillä toimenpiteillä on saattanut olla vaikutuksia yhtä lailla valituksen tekijänä olevaan tuotannonalaan kuin käyttäjiin, ja tällaisilla vaikutuksilla on merkitystä kyseisten markkinoiden tilanteen sitä kokonaisarviointia varten, joka komission on suoritettava yhteisön edun arvioinnin yhteydessä.
- 140 Siltä osin kuin on kyse väitteestä, jonka mukaan yhteisön tuotannonalan kehittymistä koskeva arviointi on vääristynyt, koska komissio tyytyi vertaamaan vuoden 1987 tilannetta tutkimusajanjakson tilanteeseen, riidanalaisen päätöksen 130—136 perustelukappaleesta seuraa, että komissio otti huomioon tämän tilanteen kehityksen koko vuoden 1987 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Komissio myöntää riidanalaisen päätöksen 134 perustelukappaleessa muun muassa, että yhteisön tuotannonalan tilanne heikentyi vuoden 1987 ja vuoden 1993/1994 välillä ja, toisin kuin kantajat väittävät, komissio myöntää riidanalaisen päätöksen 99 ja 105 perustelukappaleessa myös, että yhteisön tuotannonalan kehitys vuodesta 1994 tutkimusajanjaksoon oli useilta osin myönteinen, muun muassa siltä osin kuin on kyse myyntien määrästä, tuotantokapasiteetista, tuottavuudesta ja kannattavuudesta. Näin ollen kantajien väite on perusteeton.
- 141 Toisen kanneperusteen toisen osan puitteissa on ensimmäiseksi tarkistettava, onko komissio tehnyt ilmeisen arviointivirheen päätellessään toteamistaan myönteisistä seikoista huolimatta, että yhteisön tuotannonala ei hyötynyt riittävästi polkumyynnin vastaisista toimenpiteistä. Riidanalaisen päätöksen 139

perustelukappaleessa komissio perusteli tätä arviota neljällä seikalla, eli sillä, että kaksi yritystä oli lakkautettu, että jäljelle jääneiden kolmen yrityksen työntekijämäärää oli vähennetty, että yhteisön tuotannonalan markkinaosuus oli pienentynyt ja että tarkastelujakson loppuun mennessä kannattavuus oli heikentynyt.

- 142 On aiheellista tutkia ensimmäiseksi kantajien väitteet, jotka koskevat kannattavuuden kehitystä, toiseksi ne, jotka koskevat markkinaosuuksien kehitystä, kolmanneksi ne, jotka koskevat kahden yhtiön sulkemista ja neljänneksi ne, jotka koskevat työntekijämäärien vähentämistä.
- 143 Kun ensimmäiseksi on kyse yhteisön tuotannonalan kannattavuuden kehityksestä, on alustavasti todettava, että kantajat eivät kiistä riidanalaisen päätöksen 105 perustelukappaleeseen tältä osin sisältyviä tietoja. Riidanalaisen päätöksen mukaan yhteisön tuotannonala kärsi ennen päätökseen tulevien toimenpiteiden käyttöönottamista 34 prosentin tappioita ja tuotti vuodesta 1994 vuoteen 1997 8,11—11,2 prosentin voittoa, joka tutkimusajanjakson aikana laski 4,1 prosenttiin. Tutkimusajanjakson aikana yhteisön tuotannonalan kannattavuus ei siis saavuttanut sitä 6 prosentin voittomarginaalia, jota toimielimet pitivät tuotannonalalla kohtuullisena asetuksen N:o 3359/93 antamisen yhteydessä.
- 144 Komissio ei siis ole tehnyt ilmeistä virhettä todetessaan riidanalaisen päätöksen 139 perustelukappaleessa, että tarkastelujakson loppuun mennessä yhteisön tuotannonalan kannattavuus heikentyi.
- 145 Kantajien väite, jonka mukaan tämä kannattavuuden heikentyminen selittyy ferropiinin hinnan kehityksellä yhteisössä, ei estä sitä, että komissio ottaa sen muiden seikkojen muassa huomioon sen määrittelemistä varten, oliko toimenpiteistä hyötyä yhteisön tuotannonalalle. Yhteisön tuotannonalan kannattavuus

riippuu aina muutoksista, joita tuotteen hintaan voi kohdistua siitä polkumyynnistä riippumatta, jota tiettyjen maiden tuottajat voivat harjoittaa yhteisön markkinoilla ja kansainvälisillä markkinoilla, ja polkumyynnin vastaisilla toimenpiteillä pitäisi tarjota tälle tuotannonalalle mahdollisuus parantaa pysyvästi asemaansa markkinoilla, mikä edellyttää kykyä vastata tällaisiin hinnan muutoksiin. Tuotteen hinnan muutoksista aiheutuva kannattavuuden väliaikainen heikentyminen ei sellaisenaan ole riittävä, jotta komissio voisi perustella sillä päätelmänsä, jonka mukaan yhteisön tuotannonala ei hyötynyt riittävästi toimenpiteistä. Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa kannattavuuden heikentyminen oli kuitenkin vain yksi tämän tuotannonalan tilanteen kokonaisarviointin yhteydessä tarkastelluista seikoista. Tältä osin komissio ei tehnyt ilmeistä virhettä ottaessaan sen huomioon.

146 Siltä osin kuin toiseksi on kyse yhteisön tuotannonalan markkinaosuuksien kehityksestä, on muistutettava, että riidanalaisen päätöksen 136 perustelukappaleessa todetaan tältä osin, että vuosina 1987—1994 vallinnut laskusuuntaus jatkui tarkastelujaksolla, kun taas Norjasta peräisin olevien tuontien markkinaosuus kasvoi noin 20 prosenttiyksikköä vuodesta 1987 tutkimusajanjaksoon. Riidanalaisen päätöksen 139 perustelukappaleessa viitataan yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden pienentymiseen ja päätellään, että vuosina 1993 ja 1994 käyttöön otetuilla toimenpiteillä ei ollut odotettuja korjaavia vaikutuksia. Päätöksen 151 perustelukappaleessa todetaan, että toimenpiteiden soveltamisesta huolimatta yhteisön tuotannonala epäonnistui asemansa vahvistamisessa tai edes säilyttämisessä ennallaan yhteisön markkinoilla ja että se ei myöskään kyennyt lisäämään markkinaosuuksiaan aiempien yhteisön tuottajien lopetettua toimintansa.

147 Siltä osin kuin aluksi on kyse kantajien väitteestä, jonka mukaan yhteisön tuotannonalan markkinaosuus ei jatkanut pienentymistä sen jälkeen, kun toimenpiteet otettiin käyttöön vuonna 1993/1994, vaan pysyi vakaana, on korostettava, että kantajien mukaan tämä markkinaosuus laski 16,9 prosentista vuonna 1994 16,5 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana. Toisin kuin kantajat väittävät, näistä luvuista ei käy ilmi, että komission se toteama olisi virheellinen, jonka mukaan yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden suuntaus pienentymiseen

jatkui ylimääräisten puolustustoimenpiteiden käyttöönottamisesta huolimatta. Kantajien esittämistä luvuista nimittäin paljastuu myös, että niiden markkinaosuus pieneni, vaikka pienentyminen on vähäisempi kantajien laskujen mukaan kuin komission laskujen mukaan; luvut osoittavat joka tapauksessa, että yhteisön tuotannonala ei kyennyt vahvistamaan asemaansa markkinoilla.

- 148 Siltä osin kuin seuraavaksi on kyse Norjasta peräisin olevista tuonneista, komissio myöntää, että riidanalaisen päätöksen 136 perustelukappaleeseen sisältyy virhe kun siinä todetaan, että näiden tuontien markkinaosuus kasvoi 20 prosenttia vuodesta 1987 tutkimusajanjaksoon, vaikka tämä kasvu oli todellisuudessa vain 11 prosenttia. Komission selitykseen, että kyseessä on kirjoitusvirhe, jolla ei ollut vaikutusta sen arvioon, saadaan vahvistus tosiseikkoja koskevasta asiakirjasta, jonka 9.2.1 kohdassa todetaan, että tämä markkinaosuus kasvoi 40 prosentista vuonna 1987 52 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana. Se seikka, että näistä luvuista ilmenevä markkinaosuuden kasvu on lähellä riidanalaiseen päätökseen sisältyvistä tiedoista ilmenevää 11 prosentin kasvua, osoittaa, että virhe, jonka kantajat totesivat, ei vaikuttanut päätelmiin, jotka komissio teki Norjasta peräisin olevien tuontien kasvusta. Näin ollen tämä virhe, vaikkakin valitettava, ei voi kyseenalaistaa riidanalaisen päätöksen pätevyyttä.
- 149 Lopuksi kantajien väite, jonka mukaan Norjasta peräisin olevien tuontien markkinaosuuden kasvu selittyy sillä, että ETA-sopimuksen voimaantulon vuoksi näihin tuonteihin vuodesta 1983 vuoteen 1993 sovelletut polkumyyntitullit keskeytettiin, ei estänyt komissiota ottamasta tätä kasvua huomioon. Vaikka pitääkin paikkansa, ettei voida pitää välittömästi poissuljettuna sitä, että näiden tullien poistuminen saattoi myötävaikuttaa Norjasta peräisin olevien tuontien markkinaosuuden kasvuun, kyseessä oli kilpailu, joka yhteisön tuotannonalan oli kohdattava ETA:n voimaantulon jälkeen. Tältä osin kantajat eivät kiistä riidanalaisen päätöksen 95 kohdassa olevaa komission toteamusta, jonka mukaan Norjasta peräisin olevien tuontien hinnat olivat tutkimusajanjakson aikana vastaavaa tasoa kuin yhteisön tuotannonalan hinnat, ja myöntävät katsovansa, että nämä tuonnit ovat osa reilua kilpailua.

- 150 Tästä seuraa, että kantajien esittämillä väitteillä ei ole vaikutusta komission niiden toteamusten pätevyYTEEN, jotka koskevat yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden kehitystä.
- 151 Kun kolmanneksi on kyse kahden yhtiön lopettamisesta, kantajien se selitys vaikuttaa uskottavalta, jonka mukaan nämä yhtiöt kärsivät liikaa Neuvostoliitosta ja Kiinasta peräisin olevista polkumyynnihintaisista tai sitoumuksia rikkoen tehdyistä tuonneista voidakseen korjata tilanteensa vuonna 1993/1994, sen jälkeen kun nyt käsiteltävänä olevassa oikeudenkäyntiasiassa tarkoitetut toimenpiteet otettiin käyttöön. Siitä ei kuitenkaan seuraa, että komissio olisi tehnyt ilmeisen virheen päätellessään sen jälkeen, kun se oli ottanut huomioon tämän seikan yhteisön tuotannonalan kokonaistilanteesta tekemänsä arvion yhteydessä, että yhteisön tuotannonala ei hyötynyt riittävästi polkumyynnin vastaisista toimenpiteistä.
- 152 Siltä osin kuin neljänneksi on kyse työpaikkojen vähentymisestä yhteisön tuotannonalalla, on aiheellista korostaa, että polkumyynnin vastaisilla toimenpiteillä pyritään tarjoamaan yhteisön tuotannonalalle mahdollisuus rakenneuudistukseen ja tehostumiseen. Työpaikkojen vähentyminen, johon liittyy tuotannon ja tuotavuuden kasvu, ei siis ole välttämättä seikka, josta sellaisenaan voidaan päätellä, että toimenpiteillä ei ole ollut odotettuja vaikutuksia. Työllisyyden vähentyminen on kuitenkin seikka, joka muiden kanssa voidaan ottaa huomioon yhteisön tuotannonalan kokonaistilanteen arvioinnin yhteydessä sen päättelemiseksi, että yhteisön tuotannonala heikkeni toimenpiteiden soveltamisen aikana.
- 153 Lopuksi tarkasteltaessa sitä, onko komissio tehnyt kaikista näistä seikoista ilmeisen virheellisen päätelmän, jonka mukaan yhteisön tuotannonala ei hyötynyt näistä toimenpiteistä riittävästi, ei tietenkään voida poissulkea sitä, että tämän päätelmän perustana olevia seikkoja voidaan arvioida eri tavoin. Yksikään näistä arvioinneista ei kuitenkaan ole ehdottoman väistämätön tai vaikuta ilmeisen

virheelliseltä. Näissä olosuhteissa yhteisöjen tuomioistuinten asiana ei ole korvata komission toimenpiteiden vaikutuksista tekemää arviointia omalla arvioinnillaan.

- 154 Näin ollen kantajat eivät ole osoittaneet, että komissio on tehnyt ilmeisen virheen päätellessään, että kyseisillä polkumyynnin vastaisilla toimenpiteillä ei ole ollut odotettuja vaikutuksia.
- 155 Toisen kanneperusteen toisen osan yhteydessä on aiheellista tutkia vielä toiseksi kantajien väite, jonka mukaan komissio teki ilmeisen arviointivirheen, joka koskee toimenpiteiden päättymisen vaikutusta yhteisön tuotannonalaan. Riidanalaisen päätöksen 141 perustelukappaleessa komissio toteaa tältä osin, että yhteisön tuotannonalan tilanteen heikentyminen on todennäköinen, mutta sen suuruutta on vaikea arvioida. Tässä perustelukappaleessa komissio katsoo myös, että on epätodennäköistä, että yhteisön tuotannonala katoaa kokonaan, koska käyttäjät toivovat voivansa säilyttää yhteisön toimitusvarmuuden.
- 156 Tämän viimeksi mainitun toteamuksen ja tosiseikkoja koskevan asiakirjan 9.2.3 kohdassa, jonka mukaan ”tämän tuotannon mahdollisesta lopettamisesta työllisyydelle aiheutuvat seuraukset eivät kuitenkaan ole niin selkeät, koska sulatusuunit voitaisiin joko purkaa tai niitä voitaisiin käyttää muiden ferroseosten tuottamisessa” (”the impact on employment that would result from a possible stop in this production is not so clear, however, as furnaces could either be decommissioned or switched to the production of other ferro-alloys”), käytettyjen termien välisellä erolla, jota kantajat arvostelevat, ei kuitenkaan ole vaikutusta komission päättelyyn, joka on molemmissa sama. Se seikka, että komissio ei toistanut riidanalaisessa päätöksessä edellä mainittua tekstiä ja että se korvasi ne tosiseikkoja koskevan asiakirjan edellisessä kohdassa olevilla toteamuksilla, ei osoita, että riidanalaisessa päätöksessä oleva toteamus on ilmeisen virheellinen.

- 157 Lisäksi riidanalaisen päätöksen 141 perustelukappaleessa oleva toteamus, jonka mukaan käyttäjät toivovat saavansa säilyttää yhteisön toimitusvarmuuden, ei ole ristiriidassa tämän päätöksen 146 perustelukappaleen kanssa, jonka mukaan käyttäjät olivat tyytymättömiä toimituslähteiden rajoittamiseen. Käyttäjien toive, että niillä olisi mahdollisuus käyttää useita toimituslähteitä eri maissa, ei nimitäin ole yhteensopimaton sen toiveen kanssa, että niillä olisi mahdollisuus säilyttää myös yhteisön toimitusvarmuus.
- 158 Näin ollen ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa, siltä osin kuin se koskee tosiseikkoja koskevaa virhettä, ja toisen kanneperusteen toinen osa, joka koskee yhteisön tuotannonalan tilanteeseen liittyvää ilmeistä arviointivirhettä, eivät ole perusteltuja.

2. Kanneperusteen kolmas osa, joka koskee sitä, että toimenpiteiden vaikutuksen arvioinnissa käyttäjiin on tapahtunut ilmeinen arviointivirhe

a) Asianosaisten lausumat

i) Toimenpiteistä käyttäjille aiheutuvat kustannukset

- 159 Kantajat toteavat, että ferropiin kustannuksen osuus teräksen tuotantokustannuksissa ei ole kehittynyt 1990-luvulla. Ne toteavat tämän perusteella, että polkumyynnin vastaiset toimenpiteet eivät ole voineet huomattavasti kasvattaa käyttäjien tuotantokustannuksia ja että näissä olosuhteissa komission ei olisi uudelleentarkastelun yhteydessä pitänyt arvioida polkumyynnin vastaisten toi-

menpiteiden vaikutusta käyttäjiin. Kantajat katsovat tämän olevan riittävä osoittamaan, että tosiseikkojen arvioinnissa on tapahtunut ilmeinen arviointivirhe siltä osin kuin on kyse toimenpiteiden vaikutuksesta käyttäjiin.

- 160 Kantajat vakuuttavat, että toimenpiteiden vaikutus käyttäjien tuotantokustannuksiin vastaa 0,1:tä prosenttia näistä kustannuksista, mitä on pidettävä mitättömänä. Kantajat vetoavat yhteisön toimielinten käytäntöön viittaamalla useisiin asioihin, joissa merkittävämpää vaikutusta pidettiin riittävänä estämään suoja-toimenpiteiden käyttöönottamisen tai säilyttämisen.
- 161 Kantajat moittivat komissiota siitä, että se on perustanut polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kumoamisen vaikutuksista terästeollisuuteen tekemänsä laskelmat, jotka ovat riidanalaisen päätöksen 147 kohdassa, olettamukselle, että hinnat laskevat 15 prosenttia, tarkistamatta koskaan tätä lukua perusteellisella taloudellisella tutkimuksella.
- 162 Komissio katsoo, ettei se ole tehnyt ilmeistä arviointivirhettä päättäessään esittää toimenpiteiden vaikutukset käyttäjien tuotantokustannuksiin absoluuttisesti ilmaistuna, eli 60 000 000 euroa vuodessa. Komissio muistuttaa arvioineensa, että toimenpiteiden jatkamisesta ylimääräisillä viidellä vuodella olisi aiheutunut käyttäjille kustannus, joka ei ollut taloudellisesti perusteltu (toisin sanoen 60 000 000 euroa vuodessa), vaikka se olisikin ollut prosentuaalisesti pieni (toisin sanoen 0,1 prosenttia tuotantokustannuksista).
- 163 Siltä osin kuin on kyse olettamuksesta, että hinnat laskevat 15 prosenttia, jos toimenpiteet kumotaan, komissio katsoo, että tämän hintojen laskun tarkalla summalla on vain vähän merkitystä, koska ferropiini hintojen lasku laskisi joka tapauksessa käyttäjien kustannuksia.

ii) Toimenpiteiden vaikutus kilpailuun

- 164 Kantajat katsovat, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen hyväksyessään käyttäjien vakuutukset, joiden mukaan toimenpiteet rajoittavat merkittävästi toimituslähteitä ja pitävät hinnat yhteisön markkinoilla keinotekoisen korkealla tasolla siten, että yhteisön teräksentuottajat ovat epäedullisessa kilpailuasemassa verrattuna yhteisön ulkopuolisiin teräksentuottajiin.
- 165 Siltä osin kuin on kyse toimituslähteistä, kantajat myöntävät, että toimenpiteillä on rajoitettu niistä maista peräisin olevia tuonteja, joita toimenpiteet koskevat. Kantajat väittävät kuitenkin, vedoten riidanalaiseen päätökseen tältä osin sisältyviin lukuihin, että yhteisön tuotannonalan ulkopuolella on olemassa merkittäviä toimituslähteitä ja että niistä maista peräisin olevat tuonnit, joita polkumyynnin vastaiset toimenpiteet koskevat, on suurelta osin korvattu muilla tuonneilla, joiden hinnat eivät ole seurausta vahingollisesta polkumyynnistä.
- 166 Kantajat kiistävät komission väitteen, jonka mukaan ferropiin hinta yhteisössä on keinotekoisesti korkea. Kantajien mukaan ferropiin hinta yhteisössä on seurannut maailmanmarkkinahinnan kehitystä, minkä komissio itse mainitsi riidanalaisen päätöksen 104 perustelukappaleessa.
- 167 Siltä osin kuin lopuksi on kyse käyttäjien kilpailuasemasta, kantajat väittävät, että komissio ei esitä päättelynsä tueksi yhtäkään konkreettista seikkaa. Kantajat vetoavat komission 13.9.2000 päivättyyn kirjeeseen, jossa todetaan, että terästeollisuuden tuotantokustannukset liikevaihtoon nähden laskivat 90-luvun alussa 80 prosentista 70 prosenttiin. Kantajat päättelevät näistä luvuista, että teräs-

teollisuus paransi kilpailuasemaansa kansainvälisellä tasolla. Kantajien mukaan toimenpiteillä ollut 0,1 prosentin vaikutus teräksen tuotantokustannuksiin ei muuta mitään tämän kilpailuaseman parantamisen osalta.

- 168 Kantajat muistuttavat, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden tarkoitus on palauttaa reilu kilpailu yhteisön markkinoille. Kantajat katsovat, että on normaalia, että nämä toimenpiteet ovat nostaneet polkumyynnistä syylliseksi todetuista kolmansista maista peräisin olevien tuontien hintoja. Kantajien mukaan komission kanta myötävaikuttaa vilpillisistä tuonneista johtuvan hintojen laskun oikeuttamiseen, joka hyödyttää vain käyttäjätuotannonalaa ja vahingoittaa yhteisön tuotannonalaa. Kantajat väittävät, että komission päättely on perusasetuksen 21 artiklan logiikan, tarkoituksen ja sanamuodon vastainen, koska se johtaa yhden tuotannonalan syrjimiseen toisen sellaisen tuotannonalan hyväksi, joka toivoo voivansa hyötyä polkumyynnin avulla saadusta hinnasta.
- 169 Komission mukaan on ilmeistä, että raaka-aineiden hintojen nousu on käyttäjille kilpailullisesti epäedullinen. Komission mukaan kyseessä ei ole sen määrittäminen, onko tämä haitta marginaalinen, vaan sen, onko se perusteltu ottaen huomioon, että yhteisön tuotannonala ei ole osoittanut pystyvänsä muuttamaan epäedullista tilannetta, jossa se oli ennen toimenpiteiden vahvistamista vuosina 1993 ja 1994.

iii) Toimenpiteiden kustannusten kumulatiivinen vaikutus

- 170 Kantajat väittävät, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen vedotessaan kumulatiiviseen vaikutukseen, joka toimenpiteillä on käyttäjiin. Kantajat väittävät, että komissio ei ole koskaan käyttänyt tätä väitettä perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehtyjen uudelleentarkastelujen yhteydessä. Kantajat lisäävät, että komissio ei ilmoittanut riidanalaisessa päätöksessä pol-

kumyynnin vastaisten toimenpiteiden väitetyn kumulatiivisen vaikutuksen määrää. Kantajien mukaan kumulatiivisen vaikutuksen vahvistaminen yhteisön edun määrittämisen yhteydessä vahingoittaisi huomattavasti polkumyynnin vastaisen yhteisön lainsäädännön tehokasta soveltamista.

- 171 Komissio vastaa, että kantajat eivät selitä, minkä vuoksi käyttäjien olisi kärsittävä toimenpiteiden kumulatiivinen vaikutus, jos toimenpiteistä ei ole yhteisön tuotannonalalle odotettua hyötyä. Siltä osin kuin on kyse väitteestä, jonka mukaan riidanalaisessa päätöksessä ei mainittu kumulatiivisen vaikutuksen määrää, komissio toteaa, että päätöksessä annettujen lukujen perusteella tämän vaikutuksen määrä on helppo arvioida.

b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 172 Kantajien väitteet, jotka koskevat toimenpiteistä käyttäjille aiheutuvia kustannuksia, mukaan lukien toimenpiteiden kumulatiivinen vaikutus, on aiheellista tutkia yhdessä; tämän jälkeen käsitellään käyttäjien kilpailuasemaa koskevat väitteet.
- 173 Päätökseen tulevien toimenpiteiden uudelleentarkastelun yhteydessä toimenpiteiden kumulatiivisen vaikutuksen huomioonottaminen yhteisön edun arvioimista varten on paitsi oikeutettua, myös tarpeellista. Sillä, että käyttäjänä olevan tuotannonalan voitot ovat pienentyneet kalliimpien raaka-aineiden takia, on nimittäin seurauksia näiden yritysten osakkeiden arvoon ja edellytyksiin, joiden täytyessä ne voivat löytää sijoituksiin tarpeellisen pääoman. Käyttäjänä olevan tuotannonalan tuottavuuden odotukset keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä vaikuttavat näihin seikkoihin, ja on ilmeistä, että polkumyynnin vastaisilla toimenpiteillä voi olla tältä osin kumulatiivinen vaikutus.

- 174 Näin ollen on hylättävä kantajien väite, jonka mukaan komission ei pitänyt arvioida polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden vaikutusta käyttäjiin, koska ferropiin hinnan osuus teräksen tuotantokustannuksissa on pysynyt vakaana. Samoin toimenpiteiden kumulatiivinen vaikutus on seikka, jonka avulla voidaan perustella, että tämän uudelleentarkastelun yhteydessä yhteisön edusta tehtävät päätelmät ovat erilaiset kuin ne, jotka neuvosto teki toimenpiteiden käyttöönottamisen yhteydessä.
- 175 Tässä asiayhteydessä väite, jonka mukaan komissio ei ilmoittanut päätelmissään eikä riidanalaisessa päätöksessä, että toimenpiteiden vaikutus käyttäjien tuotantokustannuksiin vastaa 0,1:tä prosenttia näistä kustannuksista, koskee esitystapaan liittyvää kysymystä, joka ei ole voinut vaikuttaa päätöksen asiasisältöön. Väite on siis hylättävä.
- 176 Siltä osin kuin lisäksi on kyse väitteistä, joita kantajat esittävät komission päätöksestä käyttää olettamusta, että hinnat laskevat 15 prosenttia, sen arvioimista varten, mitä vaikutuksia toimenpiteiden päättymisellä todennäköisesti on käyttäjiin, on muistutettava, että näiden vaikutusten arviointi on luonteeltaan prospektiivinen siten, että on normaalia, että se perustuu oletamuksille. Toisaalta kantajat eivät kiistä sitä mahdollisuutta, että ferropiin hinta laskee toimenpiteiden päättymisen jälkeen. Tämän hinnan laskun tarkalla summalla ei kuitenkaan voi olla vaikutusta siihen, onko komission päättely pätevä.
- 177 Tästä seuraa, että kantajat eivät ole osoittaneet komission tehneen ilmeistä arviointivirhettä siltä osin kuin on kyse toimenpiteistä käyttäjille aiheutuvista kustannuksista.
- 178 Siltä osin kuin on kyse käyttäjien kilpailuasemasta, riidanalaisen päätöksen niissä toteamuksissa ei ilmene mitään ilmeistä virhettä, joiden mukaan riidanalaisilla toimenpiteillä rajoitetaan merkittävästi toimituslähteitä ja pidetään hinnat yhteisön markkinoilla keinotekoisena korkealla tasolla. Lisäksi yhteisön terästeollisuus joutuu kilpailullisesti epäedulliseen asemaan, koska se joutuu maksa-

maan korkeampia hintoja kuin kolmansissa maissa olevat kilpailijansa. Tähän epäedulliseen asemaan ei vaikuta tuotantokustannusten osuuden pienentyminen yhteisön terästeollisuuden liikevaihdossa. Jos tämä tuotannonala on onnistunut laskemaan tuotantokustannuksiaan tiettyjen raaka-aineiden korkeista hinnoista huolimatta, toimenpiteiden päättymisen normaali seuraus olisi, että tuotantokustannusten laskeminen olisi vielä merkittävämpää ja että tämän seurauksena tämän tuotannonalan kilpailuasema paranisi.

- 179 Näin ollen kantajien väite, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen toimenpiteiden vaikutuksesta käyttäjiin, ei ole perusteltu.

3. Kanneperusteen neljäs osa, joka koskee etujen vertailussa tapahtunutta ilmeistä arviointivirhettä

a) Asianosaisten lausumat

- 180 Espanjan kuningaskunnan tukemina kantajat muistuttavat, että toimenpiteiden prosentuaalista vaikutusta käyttäjien tuotantokustannuksiin, eli 0,1:tä prosenttia, on pidettävä mitättömänä. Kantajat katsovat lisäksi, että on osoitettu selkeästi, että toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen käyttäjänä olevan tuotannonalan tilanne ei ole huonontunut vaan on jopa parantunut. Kantajat korostavat, että väitetty 15 prosentin hintojen lasku yhteisössä alentaisi toteutuessaan käyttäjien tuotantokustannuksia 0,1 prosenttia, kun taas siitä aiheutuisi yhteisön tuotannonalalle 15 prosentin liikevaihdon menetys, mikä taloudellisesti vastaisi sen loppua. Kantajat katsovat, että näissä olosuhteissa komissio ei voinut päätellä, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltaminen ei ole yhteisön etujen mukaista.

- 181 Komission mukaan kantajien ehdottama lähestymistapa on aivan liian yksinkertaistava, koska sen avulla ei voida arvioida toimenpiteiden tehokkuutta uudelleentarkastelun aikana. Komissio kiistää kantajien väitteen, jonka mukaan 15 prosentin hintojen lasku tuhoaisi yhteisön tuotannonalan.

b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 182 Alustavasti on muistutettava, että kantajat eivät ole osoittaneet, että komission se arvio on ilmeisen virheellinen, jonka mukaan on epätodennäköistä, että yhteisön tuotannonala katoaa, jos toimenpiteet päättyvät. Sen sijaan komissio itse käyttää lähtökohtana olettamusta, että toimenpiteiden päättymisestä voi aiheutua yhteisön tuotannonalan tilanteen merkittävä heikentyminen.
- 183 Kuten komissio aivan oikein toteaa, yhteisön tuotannonalan ja käyttäjänä olevan tuotannonalan etujen vertailua varten ei kuitenkaan ole riittävää verrata haittoja, joita kummallekin saattaa aiheutua etujen vastaisesta päätöksestä. On lisäksi oikeutettua ja jopa tarpeellista ottaa huomioon, onko toimenpiteillä ollut toivottuja vaikutuksia siltä osin kuin on kyse suoja-toimenpiteiden kohteena olevan tuotannonalan kilpailukyvyistä ja sen tulevaisuudennäkymistä.
- 184 Koska komissio on kuitenkin todennut, tekemättä ilmeistä arviointivirhettä, että toimenpiteillä, joista nyt käsiteltävänä olevassa asiassa on kyse, ei ole ollut odotettuja vaikutuksia, se ei myöskään tehnyt tällaista virhettä katsoessaan, että se saattoi selkeästi päätellä, että kyseisten toimenpiteiden soveltamisen jatkaminen ei ollut yhteisön edun mukaista siitä seikasta huolimatta, että toimenpiteiden vaikutus käyttäjien kustannuksiin ei ollut prosentuaalisesti merkittävä.

185 Tämän seurauksena toisen kanneperusteen neljäs osa ei ole perusteltu. Tämä kanneperuste on siis hylättävä kokonaisuudessaan.

E Riidanalaisen päätöksen perustelut

1. Asianosaisten lausumat

186 Esittämättä tältä osin nimenomaista kanneperustetta, kantajat katsovat, että riidanalaisen päätöksen perustelut ovat riittämättömät useilta osin. Ensimmäiseksi kantajat katsovat, että komissio jätti selittämättä, minkä vuoksi se ei ottanut huomioon sitä, että Neuvostoliitto järjestelmällisesti rikkoi sitoumuksia. Toiseksi ne väittävät, että riidanalaisessa päätöksessä ei ole arviota, jolla perusteltaisiin, miksi komissiolle tietoja toimittaneet käyttäjät olivat edustavia. Kolmanneksi kantajat katsovat, että komissio on rikkonut perusteluvollisuuttaan, koska se ei käyttänyt riidanalaisessa päätöksessä 0,1 prosentin lukua osoittamaan toimenpiteiden vaikutusta käyttäjien tuotantokustannuksiin. Neljänneksi kantajat väittävät, että komissio ei maininnut, mikä oli polkumyynnin vastaisista toimenpiteistä aiheutunut ferropiin hinnan "keinotekoinen" nousu yhteisössä. Viidenneksi kantajat väittävät, että komissio ei ole esittänyt konkreettisia seikkoja tukemaan toimenpiteiden vaikutusta käyttäjien kilpailuasemaan koskevaa päättelyä. Kuudenneksi ja viimeiseksi kantajat väittävät, että komissio ei ilmoittanut, kuinka suuri kumulatiivinen vaikutus toimenpiteillä oli käyttäjiin.

2. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 187 Vaikka kantajat eivät esittäneet tältä osin itsenäistä kanneperustetta, on tutkittava kantajien edellä tutkittujen kanneperusteiden yhteydessä esittämät eri väitteet, jotka koskevat riidanalaisen päätöksen perusteluja.
- 188 Tässä asiayhteydessä esitetty ensimmäinen väite, jonka mukaan komissio jätti selittämättä, minkä vuoksi se ei ottanut huomioon sitä, että Neuvostoliitto järjestelmällisesti rikkoi sitoumuksia, on kuitenkin vailla kohdetta. Riidanalaisen päätöksen 133 ja 134 perustelukappaleesta seuraa, että komissio on tutkinut sitoumusten rikkomisen vaikutukset yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.
- 189 Siltä osin kuin toiseksi on kyse siitä, että riidanalaisesta päätöksestä puuttuu esitys syistä, joiden perusteella komissio katsoi, että tietoja toimittaneet käyttäjät olivat edustavia, edellä olevasta 93 kohdasta seuraa, että riidanalaisessa päätöksessä ei tarvittu tältä osin yksityiskohtaisia selityksiä.
- 190 Kolmanneksi sitä seikkaa ei voida pitää perusteluvelvollisuuden laiminlyöntinä, että komissio ei käyttänyt riidanalaisessa päätöksessä 0,1 prosentin lukua osoittamaan toimenpiteiden vaikutusta käyttäjien tuotantokustannuksiin, vaan päätti esittää ne absoluuttisesti ilmaistuna, eli 60 000 000 euroa vuodessa. Kyseessä on nimittäin asian esittämistä koskeva kysymys, jolla ei ole vaikutusta sen päätöksen asiakysymykseen, jonka 145—147 perustelukappaleessa on seläiset numeroin esitetyt tiedot toimenpiteiden arvioidusta vaikutuksesta käyttä-

jiin, joiden avulla voidaan kokonaan seurata komission päättelyä. Näissä olosuhteissa komission valitsemalla esitystavalla ei voi olla vaikutusta siihen, miten kantaja ymmärtää riidanalaisen päätöksen perustelut, eikä siihen, miten kantaja voi puolustaa etujaan. Sillä ei myöskään rikota riidanalaisesta päätöksestä suoritettavaa tuomioistuINVALVONTAA.

- 191 Neljänneksi komission ei tarvinnut selittää riidanalaisessa päätöksessä, että ferropiinin hinta yhteisössä oli polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden vuoksi korkeampi kuin se olisi ollut ilman niitä ja siis vapaan kilpailun olosuhteissa. Tämä toteamus on välttämätön seuraus siitä toteamuksesta, että vahingon toistuminen oli todennäköinen, jos toimenpiteet tulisivat päättymään. Näin ollen kantajat eivät voi väittää, että komissio ei maininnut, mikä oli polkumyynnin vastaisista toimenpiteistä aiheutunut ferropiinin hinnan ”keinotekoinen” nousu yhteisössä.
- 192 Viidennen kanneperusteen osalta, jonka mukaan komissio ei esittänyt konkreettisia seikkoja tukemaan toimenpiteiden vaikutusta käyttäjien kilpailuasemaan koskevaa päättelyä, on ilmeistä, että raaka-aineiden korkeammat hinnat yhteisössä vaikuttavat yhteisön käyttäjien kilpailuasemaan niiden sellaisissa kolmansissa valtioissa oleviin kilpailijoihin nähden, joissa polkumyynnin vastaiset toimenpiteet eivät ole voimassa. Näin ollen komissiolta ei voida vaatia selityksiä tältä osin.
- 193 Siltä osin kuin lopuksi on kyse väitteestä, jonka mukaan komissio ei ilmoittanut, kuinka suuri kumulatiivinen vaikutus toimenpiteillä oli kuluttajiin, on todettava, että riidanalaisen päätöksen päätelmien pätevyys tähän kumulatiiviseen vaikutukseen nähden ei riipu tämän kumulatiivisen vaikutuksen määrän merkittävyydestä. Sen ilmoittaminen ei siis ole tarpeellista, jotta kantaja saa tietoonsa riidanalaisen päätöksen perustelut tai jotta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi harjoittaa valvontaansa.

- 194 Tämän seurauksena kantajien väitteet riidanalaisen päätöksen perusteluista eivät ole perusteltuja.
- 195 Edellä todetusta seuraa, että kantajien esittämät kanneperusteet eivät ole perusteltuja. Kanne on siis hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 196 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan hävinnyt asianosainen veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.
- 197 Koska kantajat ovat hävinneet asian, ne on komission ja väliintulijoiden vaatimusten mukaisesti veloitettava yhteisvastuullisesti korvaamaan komission ja väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien ne, jotka ovat aiheutuneet välitoimimenettelystä.
- 198 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan jäsenvaltiot, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu toinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne veloitetaan yhteisvastuullisesti korvaamaan komission ja väliintulijoina olleiden TNC Kazchromen ja Alloy 2000:n oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien ne, jotka ovat aiheutuneet välitoimimenettelystä.
- 3) Espanjan kuningaskunta vastaa väliintulijana omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Forwood

Pirrung

Mengozzi

Meij

Vilaras

Julistettiin Luxemburgissa 8 päivänä heinäkuuta 2003.

H. Jung

N. J. Forwood

kirjaaja

laajennetun toisen jaoston puheenjohtaja

Sisällys

Asian tausta	II - 2369
Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset	II - 2374
Oikeudellinen arviointi	II - 2377
A Päätökseen tulevien toimenpiteiden uudelleentarkastelun yhteydessä tehtävää yhteisön edun arviointia sääntelevät periaatteet ja toisen kanneperusteen ensimmäinen osa	II - 2378
1. Asianosaisten lausumat	II - 2378
2. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 2380
a) Perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan ja 21 artiklan tulkinta	II - 2380
b) Toisen kanneperusteen ensimmäinen osa	II - 2386
B Ensimmäisen kanneperusteen neljä ensimmäistä osaa	II - 2388
1. Kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee sitä, että perusasetuksen 11 artiklan 2 kohtaa ja 21 artiklaa on rikottu, koska yhteisön etujen arvioinnissa on otettu huomioon vuodesta 1987 alkanut ajanjakso	II - 2388
a) Asianosaisten lausumat	II - 2388
b) Ensimmäisen oikeusasteen arviointi asiasta	II - 2389
2. Kanneperusteen toinen osa, joka koskee sitä, että perusasetuksen 21 artiklan 2 ja 5 kohtaa on rikottu, koska käyttäjien viiveellä esittämät ilmoitukset otettiin huomioon	II - 2391
a) Asianosaisten lausumat	II - 2391
b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 2392
3. Valitusperusteen kolmas osa, joka koskee sitä, että perusasetuksen 21 artiklan 5 kohtaa on rikottu, koska käyttäjien ilmoitukset eivät olleet edustavia	II - 2394
a) Asianosaisten lausumat	II - 2394
b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 2396

4. Valitusperusteen neljäs osa, joka koskee sitä, että perusasetuksen 21 artiklan 7 kohtaa on rikottu ottamalla huomioon käyttäjien ilmoituksia, joiden tueksi ei ole esitetty näyttöä	II-2399
a) Asianosaisten lausumat	II-2399
b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II-2400
C Kanneperusteen viides osa, joka koskee sitä, että perusasetuksen 6 artiklan 6 kohtaa on rikottu kieltäytymällä järjestämästä kokousta, jossa käyttäjiä olisi kuultu	II-2401
1. Asianosaisten lausumat	II-2401
2. Ensimmäisen oikeusasteen arviointi asiasta	II-2403
D Toisen kanneperusteen toinen, kolmas ja neljäs osa, jotka koskevat yhteisön edun arvioinnissa tapahtuneita ilmeisiä arviointivirheitä	II-2406
1. Toisen kanneperusteen toinen osa, joka koskee yhteisön tuotannonalan tilanteen arvioinnissa tapahtunutta ilmeistä arviointivirhettä ja tosiseikkoja koskevaa virhettä, johon on vedottu ensimmäisen valitusperusteen ensimmäisen osan yhteydessä	II-2406
a) Asianosaisten lausumat	II-2406
b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II-2410
2. Kanneperusteen kolmas osa, joka koskee sitä, että toimenpiteiden vaikutuksen arvioinnissa käyttäjiin on tapahtunut ilmeinen arviointivirhe	II-2417
a) Asianosaisten lausumat	II-2417
i) Toimenpiteistä käyttäjille aiheutuvat kustannukset	II-2417
ii) Toimenpiteiden vaikutus kilpailuun	II-2419
iii) Toimenpiteiden kustannusten kumulatiivinen vaikutus	II-2420
b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II-2421
3. Kanneperusteen neljäs osa, joka koskee etujen vertailussa tapahtunutta ilmeistä arviointivirhettä	II-2423
a) Asianosaisten lausumat	II-2423
b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II-2424
E Riidanalaisen päätöksen perustelut	II-2425
1. Asianosaisten lausumat	II-2425
2. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II-2426
Oikeudenkäyntikulut	II-2428